

Opozorilo: Neuradno prečiščeno besedilo predpisa predstavlja zgolj informativni delovni pripomoček, glede katerega organ ne jamči odškodninsko ali kako drugače.

Neuradno prečiščeno besedilo Zakona o javnih uslužbencih obsega:

- Zakon o javnih uslužbencih – ZJU (Uradni list RS, št. 56/02 z dne 28. 6. 2002),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o državnem tožilstvu – ZDT-B (Uradni list RS, št. 110/02 z dne 18. 12. 2002),
- Zakon o delovnih in socialnih sodiščih – ZDSS-1 (Uradni list RS, št. 2/04 z dne 15. 1. 2004),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o javnih uslužbencih – ZJU-A (Uradni list RS, št. 23/05 z dne 10. 3. 2005),
- Zakon o javnih uslužbencih – uradno prečiščeno besedilo – ZJU-UPB1 (Uradni list RS, št. 35/05 z dne 5. 4. 2005),
- Odločbo o delni razveljavitvi prvega odstavka 193. člena Zakona o javnih uslužbencih (Uradni list RS, št. 62/05 z dne 1. 7. 2005),
- Odločbo o razveljavitvi 3. člena in o ugotovitvi neskladja prvega odstavka 1. člena Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o javnih uslužbencih (Uradni list RS, št. 75/05 z dne 9. 8. 2005),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o javnih uslužbencih – ZJU-B (Uradni list RS, št. 113/05 z dne 16. 12. 2005),
- Zakon o javnih uslužbencih – uradno prečiščeno besedilo – ZJU-UPB2 (Uradni list RS, št. 32/06 z dne 28. 3. 2006),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o sistemu plač v javnem sektorju – ZSPJS-F (Uradni list RS, št. 68/06 z dne 30. 6. 2006),
- Odločbo o razveljavitvi drugega odstavka 162. člena Zakona o javnih uslužbencih in 86. člena Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o javnih uslužbencih (Uradni list RS, št. 131/06 z dne 14. 12. 2006).

ZAKON O JAVNIH USLUŽBENCIH (ZJU)

(neuradno prečiščeno besedilo št. 10)

PRVI DEL

I. poglavje UVODNE DOLOČBE

1. člen (javni uslužbenec)

(1) Javni uslužbenec je posameznik, ki sklene delovno razmerje v javnem sektorju.

(2) Javni sektor po tem zakonu sestavljajo:

- državni organi in uprave samoupravnih lokalnih skupnosti;
- javne agencije, javni skladi, javni zavodi in javni gospodarski zavodi;
- druge osebe javnega prava, če so posredni uporabniki državnega proračuna ali proračuna lokalne skupnosti.

(3) Javna podjetja in gospodarske družbe, v katerih ima večinski delež oziroma prevladujoč vpliv država ali lokalna skupnost, niso del javnega sektorja po tem zakonu.

(4) Funkcionarji v državnih organih in organih lokalnih skupnosti niso javni uslužbenci.

(5) V zakonu uporabljeni izrazi uradnik, uslužbenec, predstojnik in drugi izrazi, zapisani v moški spolni slovnični obliki, so uporabljeni kot nevtralni za moške in ženske.

2. člen **(predmet urejanja)**

(1) Ta zakon ureja skupna načela in druga skupna vprašanja sistema javnih uslužbencev.

(2) Ta zakon celovito ureja sistem javnih uslužbencev v državnih organih in upravah lokalnih skupnosti ter posebnosti delovnih razmerij javnih uslužbencev v državnih organih in upravah lokalnih skupnosti.

3. člen **(delodajalec)**

(1) Delodajalec je pravna oseba, s katero je javni uslužbenec v delovnem razmerju.

(2) Delodajalec v državnem organu je Republika Slovenija, v upravi lokalne skupnosti pa lokalna skupnost.

(3) Zakon lahko določi, da določene pravice delodajalca v razmerju do javnih uslužbencev, ki sklenejo delovno razmerje z osebo javnega prava, izvaja Vlada Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: vlada).

4. člen **(izvrševanje pravic in dolžnosti delodajalca)**

(1) V državnem organu in upravi lokalne skupnosti pravice in dolžnosti delodajalca izvršuje predstojnik.

(2) V osebah javnega prava pravice in dolžnosti delodajalca izvršuje poslovodni organ. Poslovodni organ lahko za izvrševanje posameznih pravic in dolžnosti delodajalca pisno pooblasti javnega uslužbenca z najmanj visoko strokovno izobrazbo ter z najmanj petimi leti delovnih izkušenj.

5. člen **(delovna razmerja javnih uslužbencev in plače v javnem sektorju)**

(1) Za delovna razmerja javnih uslužbencev ter za pravice in dolžnosti iz delovnega razmerja veljajo predpisi, ki urejajo delovna razmerja, in kolektivne pogodbe, kolikor ta ali drug poseben zakon ne določa drugače.

(2) Sistem plač v javnem sektorju ureja poseben zakon.

6. člen (pomen izrazov)

Posamezni izrazi v tem zakonu imajo naslednji pomen:

1. državni organ je organ državne uprave in drug državni organ;
2. organ državne uprave je ministrstvo, organ v sestavi ministrstva, vladna služba in upravna enota;
3. drug državni organ je Državni zbor, Državni svet, Ustavno sodišče, Računsko sodišče, Varuh človekovih pravic, pravosodni organ in drug državni organ, ki ni organ državne uprave;
4. pravosodni organ je sodišče, državno tožilstvo in državno pravobranilstvo;
5. lokalna skupnost je občina ali pokrajina;
6. sistemizacija delovnih mest je akt, ki določa delovna mesta, potrebna za izvajanje nalog državnega organa, uprave lokalne skupnosti oziroma osebe javnega prava, z opisom pogojev in nalog na posameznih delovnih mestih;
7. delovno mesto je najmanjša enota organizacije državnega organa, uprave lokalne skupnosti oziroma osebe javnega prava;
8. položaj je delovno mesto z vodstvenimi pooblastili in odgovornostmi;
9. predstojnik je oseba, ki vodi delo državnega organa oziroma uprave lokalne skupnosti; predstojnik občinske uprave je župan;
10. delovna doba je doba v delovnem razmerju;
11. službena doba je delovna doba v statusu javnega uslužbenca v državnih organih in upravah lokalnih skupnosti;
12. izobrazba je javno veljavna izobrazba;
13. delovne izkušnje so delovna doba na delovnem mestu, za katero se zahteva ista stopnja izobrazbe in čas pripravništva v isti stopnji izobrazbe, ne glede na to, ali je bilo delovno razmerje sklenjeno oziroma pripravništvo opravljeno pri istem ali pri drugem delodajalcu. Za delovne izkušnje se štejejo tudi delovne izkušnje, ki jih je javni uslužbenec pridobil z opravljanjem del na delovnem mestu, za katero se zahteva za eno stopnjo nižja izobrazba, razen pripravništva v eno stopnjo nižji izobrazbi. Kot delovne izkušnje se upošteva tudi delo na enaki stopnji zahtevnosti, kot je delovno mesto, za katero oseba kandidira. Delovne izkušnje se dokazujejo z verodostojnimi listinami, iz katerih sta razvidna čas opravljanja dela in stopnja izobrazbe;
14. strokovno znanje so izobrazba in druga funkcionalna ter specialna znanja;
15. strokovna usposobljenost so strokovno znanje in osebne sposobnosti za opravljanje dela;
16. strokovni izpit za imenovanje v naziv je državni izpit iz javne uprave in strokovni upravni izpit;
17. javne naloge so naloge, ki sodijo v delovno področje državnega organa ali organa lokalne skupnosti oziroma naloge, za katere je bila ustanovljena oseba javnega prava;
18. spremljajoča dela so dela na področju kadrovskega in materialno-finančnega poslovanja, tehnična in podobna dela ter druga dela, ki jih je potrebno opravljati zaradi nemotenega izvajanja javnih nalog organa oziroma osebe javnega prava.

II. poglavje SKUPNA NAČELA SISTEMA JAVNIH USLUŽBENCEV

7. člen (načelo enakopravne dostopnosti)

Zaposlovanje javnih uslužbencev se izvaja tako, da je zagotovljena enakopravna dostopnost delovnih mest za vse zainteresirane kandidate pod enakimi pogoji in tako, da je

zagotovljena izbira kandidata, ki je najbolje strokovno usposobljen za opravljanje nalog na delovnem mestu.

8. člen (načelo zakonitosti)

Javni uslužbenec izvršuje javne naloge na podlagi in v mejah ustave, ratificiranih in objavljenih mednarodnih pogodb, zakonov in podzakonskih predpisov.

9. člen (načelo strokovnosti)

Javni uslužbenec izvršuje javne naloge strokovno, vestno in pravočasno. Pri svojem delu ravna po pravilih stroke in se v ta namen stalno usposablja in izpopolnjuje, pri čemer pogoje za strokovno izpopolnjevanje in usposabljanje zagotavlja delodajalec.

10. člen (načelo častnega ravnanja)

Javni uslužbenec ravna pri izvrševanju javnih nalog častno v skladu s pravili poklicne etike.

11. člen (omejitve in dolžnosti v zvezi s sprejemanjem daril)

(1) Javni uslužbenec, ki opravlja javne naloge, ne sme sprejemati daril v zvezi z opravljanjem službe, razen protokolarnih in priložnostnih daril manjše vrednosti. Za darila manjše vrednosti se štejejo darila, katerih vrednost ne presega 15.000 tolarjev oziroma katerih skupna vrednost v posameznem letu ne presega 30.000 tolarjev, če so prejeta od iste osebe. Za protokolarna darila se štejejo darila funkcionarjev ali javnih uslužbencev drugih držav in mednarodnih organizacij, dana ob obiskih, gostovanjih ali drugih priložnostih, ter druga darila, dana v podobnih okoliščinah.

(2) Prepoved oziroma omejitvev iz prvega odstavka tega člena velja tudi za zakonca javnega uslužbenca, osebo, s katero javni uslužbenec živi v zunajzakonski skupnosti, in njegove otroke, starše ter osebe, ki živijo z njim v skupnem gospodinjstvu.

(3) Javni uslužbenec je dolžan darovalca opozoriti, da darila, ki presegajo vrednost iz prvega odstavka tega člena, postanejo last delodajalca. Če darovalec pri darilu vztraja, je javni uslužbenec oziroma oseba iz drugega odstavka tega člena darilo dolžna izročiti delodajalcu oziroma organu delodajalca, ki je pooblaščen, da z njimi razpolaga.

(4) Podatki o sprejetem darilu, njegovi vrednosti, osebi, od katere je darilo sprejeto, in drugih okoliščinah, se vpišejo v seznam daril. Podatke za vpis je dolžan sporočiti javni uslužbenec, ki je darilo prejel. Javni uslužbenec je dolžan sporočiti podatke tudi v primeru iz drugega odstavka tega člena.

(5) Način razpolaganja z darili iz tretjega odstavka tega člena, način vodenja seznama iz četrtega odstavka tega člena in druga izvedbena vprašanja v zvezi z omejitvami in dolžnostmi iz tega člena za organe državne uprave, pravosodne organe, uprave lokalnih skupnosti in osebe javnega prava predpiše vlada z uredbo. V uredbi se lahko določi, da se darila do določene vrednosti ne vpisujejo v seznam.

12. člen (načelo zaupnosti)

Javni uslužbenec mora varovati tajne podatke, ne glede na to, kako jih je izvedel. Dolžnost varovanja velja tudi po prenehanju delovnega razmerja. Dolžnost varovanja tajnih podatkov velja, dokler delodajalec javnega uslužbenca te dolžnosti ne razreši.

13. člen (načelo odgovornosti za rezultate)

Javni uslužbenec odgovarja za kvalitetno, hitro in učinkovito izvrševanje zaupanih javnih nalog.

14. člen (načelo dobrega gospodarjenja)

Javni uslužbenec mora gospodarno in učinkovito uporabljati javna sredstva, s ciljem doseganja najboljših rezultatov ob enakih stroških oziroma enakih rezultatov ob najnižjih stroških.

15. člen (načelo varovanja poklicnih interesov)

(1) Javnega uslužbenca mora delodajalec varovati pred šikaniranjem, grožnjami in podobnimi ravnanji, ki ogrožajo opravljanje njegovega dela.

(2) Delodajalec mora omogočiti plačano pravno pomoč javnemu uslužbencu ali nekdanjemu javnemu uslužbencu, zoper katerega je uveden kazenski ali odškodninski postopek pri izvrševanju javnih nalog, če oceni, da so bile te javne naloge izvršene zakonito in v skladu s pravicami in obveznostmi iz delovnega razmerja. Če se v sodnem postopku javnemu uslužbencu stroški pravne pomoči povrnejo, jih javni uslužbenec povrne delodajalcu. Način izvajanja plačane pravne pomoči iz tega odstavka določi vlada.

15.a člen (načelo prepovedi nadlegovanja)

Prepovedano je vsako fizično, verbalno ali neverbalno ravnanje ali vedenje javnega uslužbenca, ki temelji na katerikoli osebni okoliščini in ustvarja zastrašujoče, sovražno, ponižujoče, sramotilno ali žaljivo delovno okolje za osebo ter žali njeno dostojanstvo.

III. poglavje DRUGA SKUPNA VPRAŠANJA SISTEMA JAVNIH USLUŽBENCEV

16. člen (način določanja pravic in obveznosti)

(1) Pravice in obveznosti javnih uslužbencev iz delovnih razmerij se urejajo s predpisi s področja delovnih razmerij, s kolektivnimi pogodbami, s tem in drugimi zakoni ter na njihovi podlagi izdanimi podzakonskimi predpisi.

(2) Delovno razmerje se sklone ter pravice in obveznosti javnega uslužbenca iz delovnega razmerja določijo s pogodbo o zaposlitvi, če zakon ne določa drugače.

(3) Delodajalec javnemu uslužbencu ne sme zagotavljati pravic v večjem obsegu, kot je to določeno z zakonom, podzakonskim predpisom ali s kolektivno pogodbo, če bi s tem obremenil javna sredstva.

(4) Vlada lahko z uredbo določi enotna pravila oziroma merila za odločanje organov državne uprave, pravosodnih organov in oseb javnega prava, katerih ustanovitelj je država oziroma v katerih država zagotavlja sredstva za plače, o pravicah in obveznostih javnih uslužbencev v skladu z zakonom in s kolektivnimi pogodbami, ki jih sklepa vlada. Pred izdajo uredbe mora vlada omogočiti reprezentativnim sindikatom dejavnosti oziroma poklicev v javnem sektorju, da podajo svoje mnenje. V primeru negativnega mnenja mora vlada izvesti usklajevanje in morebitne neusklajene rešitve posebej obrazložiti in z obrazložitvijo seznaniti sindikate.

(5) Uredba iz četrtega odstavka tega člena ne velja za javni zavod RTV Slovenija.

17. člen **(posebni pogoji za zasedbo delovnega mesta)**

Za delovna mesta javnih uslužbencev, ki morajo na podlagi zakona kot uradni jezik uporabljati tudi jezik narodne skupnosti, se kot pogoj določi tudi znanje tega jezika.

18. člen **(delovanje sindikata in kolektivna dogovarjanja)**

(1) Javni uslužbenci imajo pravico do sindikalnega združevanja in sindikalnega delovanja.

(2) Javni uslužbenci imajo pravico do kolektivnih dogovarjanj.

19. člen **(stavka)**

(1) Javni uslužbenci imajo pravico do stavke.

(2) Način uresničevanja pravice do stavke in omejitve stavke zaradi varstva javnih koristi določa zakon.

20. člen **(kadrovske evidence)**

Za posamezna področja javnega sektorja se za potrebe kakovostnega upravljanja s kadrovskimi viri in spremljanja stanja na tem področju vzpostavijo kadrovske evidence.

21. člen **(sistemizacija)**

(1) Če poseben zakon ne določa drugače, mora imeti vsak državni organ, uprava lokalne skupnosti in oseba javnega prava akt o sistemizaciji delovnih mest (v nadaljnjem

besedilu: sistemizacija), v katerem so v skladu z notranjo organizacijo določena delovna mesta, potrebna za izvajanje nalog. Pri vsakem delovnem mestu se v sistemizaciji določijo najmanj opis nalog in pogoji za zasedbo delovnega mesta.

(2) Vsak državni organ, uprava lokalne skupnosti in oseba javnega prava vodi evidenco o dejanski zasedenosti delovnih mest; državni organ, uprava lokalne skupnosti in oseba javnega prava na področju javnega sektorja, kjer je vzpostavljen sistem nazivov, vodi tudi evidenco o strukturi javnih uslužbencev po nazivih.

DRUGI DEL – POSEBNE DOLOČBE ZA JAVNE USLUŽBENCE V DRŽAVNIH ORGANIH IN UPRAVAH LOKALNIH SKUPNOSTI

IV. poglavje TEMELJNE DOLOČBE IN NAČELA

22. člen **(veljavnost drugega dela zakona)**

(1) Drugi del tega zakona velja za javne uslužbence v državnih organih in upravah lokalnih skupnosti (v nadaljnjem besedilu: organi).

(2) Določbe drugega dela zakona, ki urejajo kadrovski načrt, veljajo tudi za javne agencije, javne sklade, Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije, Zavod za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije, Zavod Republike Slovenije za zaposlovanje in Zavod Republike Slovenije za šolstvo.

(3) Posamezna vprašanja so lahko za sodno osebje in osebje državnih tožilcev, državnega pravobranilstva, za diplomate, poklicne pripadnike Slovenske vojske, javne uslužbence na področju obrambe ter zaščite in reševanja, policiste, inšpektorje, delavce v davčni in v carinski službi ter službi za izvrševanje kazenskih sankcij, pooblašcene uradne osebe v obveščevalnih in varnostnih službah in druge uradne osebe s posebnimi pooblastili z zakonom drugače urejena, kot so urejena v tem zakonu, če je to potrebno zaradi specifične narave njihovih nalog oziroma za izvrševanje posebnih dolžnosti in pooblastil.

(4) Vlada lahko z uredbo podrobneje uredi vprašanja, urejena s tem zakonom, za organe državne uprave in pravosodne organe.

(5) Drugi državni organi in lokalne skupnosti lahko vprašanja, urejena s tem zakonom, podrobneje uredijo s svojimi splošnimi akti.

(6) Organi iz tretjega odstavka tega člena lahko podrobneje uredijo vprašanja, urejena s tem zakonom, s svojimi splošnimi akti. Splošni akt iz tega odstavka mora biti v skladu z uredbo iz tretjega odstavka tega člena. Splošni akt izda predstojnik.

(7) Če zakon tako določa, lahko vlada z uredbo podrobneje uredi vprašanja, urejena s tem zakonom, tudi za uprave lokalne skupnosti. Pred izdajo uredbe mora vlada omogočiti združenjem lokalnih skupnosti, da podajo svoje mnenje, in izvesti postopek usklajevanja. Morebitne neusklajene rešitve mora vlada posebej obrazložiti.

(8) Vprašanja iz tretjega do šestega odstavka tega člena se lahko uredijo s kolektivno pogodbo; vprašanj, ki so urejena s kolektivno pogodbo, z akti iz tretjega, četrtega, petega in šestega odstavka tega člena ni dopustno drugače urejati.

23. člen **(uradniki in drugi javni uslužbenci)**

(1) Uradniki so javni uslužbenci, ki v organih opravljajo javne naloge. Javne naloge v organih so naloge, ki so neposredno povezane z izvrševanjem oblasti ali z varstvom javnega interesa. Kriterije za določitev delovnih mest, na katerih se v organih državne uprave, pravosodnih organih in upravah lokalnih skupnosti opravljajo javne naloge, podrobneje opredeli vlada z uredbo, ostali organi pa kriterije za določanje delovnih mest, na katerih se opravljajo javne naloge, določijo s svojim splošnim aktom.

(2) Delovna mesta, na katerih se opravljajo naloge iz prvega odstavka tega člena, so uradniška delovna mesta.

(3) Javni uslužbenci, ki v organih opravljajo spremljajoča dela, so strokovno-tehnični javni uslužbenci (v nadaljnjem besedilu: strokovno-tehnični uslužbenci). Spremljajoča dela so dela na področju kadrovskega in materialno-finančnega poslovanja, tehnična in podobna dela ter druga dela, ki jih je treba opravljati zaradi nemotenega izvajanja javnih nalog organa.

(4) Delovna mesta, na katerih se izvajajo dela iz tretjega odstavka tega člena, so strokovno-tehnična delovna mesta.

(5) Javni uslužbenec na strokovno-tehničnem delovnem mestu lahko opravlja tudi enostavna upravna opravila, ki jih določi minister, pristojen za upravo.

24. člen **(pravno varstvo in arbitražno reševanje sporov)**

(1) O pravici oziroma obveznosti javnega uslužbenca, razen navodil za delo v okviru opisa nalog delovnega mesta, oziroma o zahtevi za odpravo kršitev pravice iz delovnega razmerja se odloči s pisnim sklepom, ki mora biti obrazložen in vročen javnemu uslužbencu. Za vročitev se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja upravni postopek.

(2) Če javni uslužbenec meni, da delodajalec ne izpolnjuje obveznosti iz delovnega razmerja ali krši katero od njegovih pravic iz delovnega razmerja, ima pravico zahtevati, da delodajalec kršitev odpravi oziroma da svoje obveznosti izpolni. Rok za izpolnitev obveznosti oziroma odpravo kršitve je 15 dni.

(3) Zoper odločitev o pravici oziroma obveznosti iz delovnega razmerja javnega uslužbenca in zoper kršitev pravic iz delovnega razmerja je dovoljena pritožba, če zakon ne določa drugače. Pritožba ne zadrži izvršitve odločitve o pravici oziroma obveznosti iz delovnega razmerja javnega uslužbenca, če zakon ne določa drugače, razen v primeru prenehanja delovnega razmerja.

(4) Komisija za pritožbe lahko na predlog javnega uslužbenca zadrži izvršitev odločitve o pravici oziroma obveznosti iz delovnega razmerja, če oceni, da bi lahko z izvrševanjem nastale težko popravljive posledice.

(5) Zoper sklep o pravici oziroma obveznosti iz delovnega razmerja je dovoljeno sodno varstvo pred delovnim sodiščem pod pogojem, da je javni uslužbenec izkoristil možnost pritožbe.

(6) V primerih, ko se o pravicah oziroma obveznostih po tem zakonu odloča z upravno odločbo, je zoper odločbo dovoljena pritožba v skladu z zakonom, ki ureja splošni

upravni postopek, če ta zakon ne določa drugače; zoper dokončno odločbo je dovoljen upravni spor.

(7) Če je s kolektivno pogodbo predvidena arbitraža za reševanje individualnih delovnih sporov, se lahko delavec in delodajalec najkasneje v roku 15 dni od odločitve o pritožbi oziroma od poteka roka za odločitev o pritožbi sporazumeta o reševanju spora pred arbitražo.

25. člen (uveljavljanje pravnega varstva)

(1) Javni uslužbenec lahko vloži pritožbo v osmih dneh od vročitve pisnega sklepa o pravici oziroma obveznosti iz delovnega razmerja oziroma v osmih dneh po preteku roka iz drugega odstavka 24. člena tega zakona.

(2) Sodno varstvo pred pristojnim delovnim sodiščem lahko javni uslužbenec zahteva v 30 dneh od dneva vročitve sklepa komisije za pritožbe oziroma od dneva, ko poteče rok za izdajo sklepa komisije za pritožbe. Če zoper sklep ni dovoljena pritožba, začne teči rok iz tega odstavka z vročitvijo sklepa prve stopnje.

(3) Sodno varstvo v upravnem sporu lahko javni uslužbenec zahteva v roku, določenem z zakonom, ki ureja upravni spor.

26. člen (socialno partnerstvo)

(1) Za uresničevanje socialnega partnerstva na področju delovnih razmerij v državnih organih in organih lokalnih skupnosti se ustanovi stalno telo.

(2) Sestavo in način delovanja stalnega telesa iz prvega odstavka tega člena uredi kolektivna pogodba. V stalnem delovnem telesu sodelujejo na strani delodajalca predstavniki organov državne uprave, drugih državnih organov in lokalnih skupnosti, na strani javnih uslužbencev sodelujejo predstavniki reprezentativnih sindikatov dejavnosti oziroma poklica.

(3) Pred sprejetjem predpisa, ki vpliva na delovna razmerja oziroma položaj javnih uslužbencev v državnih organih in upravah lokalnih skupnosti, mora vlada oziroma pristojni minister omogočiti reprezentativnim sindikatom dejavnosti oziroma poklicev v državnih organih in upravah lokalnih skupnosti, da podajo svoje mnenje.

(4) Predstojnik mora pred sprejetjem splošnega akta, ki vpliva na pravice oziroma obveznosti javnih uslužbencev, omogočiti reprezentativnemu sindikatu, ki deluje v organu, da poda mnenje. Za reprezentativni sindikat, ki deluje v organu, se šteje reprezentativni sindikat v organu oziroma reprezentativni sindikat dejavnosti ali poklica v državnih organih in upravah lokalnih skupnosti, če ima imenovanega zaupnika v organu (v nadaljnjem besedilu: reprezentativni sindikat v organu).

(5) V primeru iz tretjega oziroma četrtega odstavka tega člena je potrebno predlog akta oziroma odločitve poslati reprezentativnemu sindikatu v organu in določiti razumen rok za oblikovanje mnenja. Če reprezentativni sindikat v organu v tem roku poda mnenje, mora predlagatelj to mnenje upoštevati ali povabiti reprezentativni sindikat v organu k usklajevanju. Če predlagatelju ne uspe doseči uskladitve predloga akta oziroma odločitve z mnenjem reprezentativnih sindikatov v organu, se lahko sprejme neusklajen akt oziroma odločitev, vendar je treba razloge, zaradi katerih ni bilo upoštevano mnenje reprezentativnih sindikatov

v organu, pisno obrazložiti in poslati reprezentativnim sindikatom v organu, katerih mnenje ni bilo upoštevano.

27. člen
(načelo javnega natečaja)

(1) Uradniki se izbirajo na javnem natečaju, razen v primerih, ko je z zakonom drugače določeno.

(2) V postopku javnega natečaja se kandidati obravnavajo enakopravno; izbira se opravi na podlagi izkazane boljše strokovne usposobljenosti.

28. člen
(načelo politične nevtralnosti in nepristranskosti)

Uradnik izvršuje javne naloge v javno korist, politično nevtralno in nepristransko.

29. člen
(načelo kariere)

Uradniku je omogočena kariera z napredovanjem. Kariera je odvisna od strokovne usposobljenosti in drugih delovnih in strokovnih kvalitiet ter od rezultatov dela.

30. člen
(načelo prehodnosti)

Pod pogoji, ki jih določa ta zakon, je lahko javni uslužbenec premeščen na drugo delovno mesto v okviru organov.

31. člen
(črtan)

32. člen
(načelo odprtosti do javnosti)

Organ obvešča javnost o svojem delovanju in o rezultatih opravljenega dela uradnikov na način, določen z zakonom in podzakonskimi predpisi.

V. poglavje
ODLOČANJE O PRAVICAH IN OBVEZNOSTIH

33. člen
(predstojnik)

(1) Pravice in dolžnosti delodajalca v organu državne uprave in v upravi lokalne skupnosti izvršuje predstojnik.

(2) V drugih državnih organih pravice in dolžnosti delodajalca izvršuje predstojnik, če zakon, drug predpis ali splošni akt organa ne določa drugače.

(3) V primerih, ko ima predstojnik status uradnika, o njegovih pravicah in dolžnostih iz delovnega razmerja odloča oseba, ki ji je predstojnik odgovoren. Določba tega odstavka se uporablja tudi za odločitev o izbiri uradnika za položaj in za sklenitev pogodbe o zaposlitvi oziroma aneksa k tej pogodbi.

34. člen **(vodja kadrovskega poslovanja)**

(1) Predstojnik lahko za izvrševanje pravic in dolžnosti delodajalca pooblasti uradnika z univerzitetno izobrazbo ali visoko strokovno izobrazbo s specializacijo ali magisterijem in najmanj petimi leti službene dobe (v nadaljnjem besedilu: vodja kadrovskega poslovanja). Pooblastilo se v organu objavi na primeren način; o pooblastilu se posebej obvesti reprezentativni sindikat v organu. Vodja kadrovskega poslovanja lahko dobi vsa pooblastila, ki jih ima po tem zakonu predstojnik.

(2) Pooblastilo iz prvega odstavka tega člena se lahko da samo eni osebi. Kljub danemu pooblastilu predstojnik obdrži pooblastila v zvezi z izvrševanjem pravic in dolžnosti delodajalca. Pooblastilo je lahko časovno in vsebinsko omejeno.

(3) Za izvrševanje posameznih nalog na področju poslovanja s kadrovskimi viri lahko predstojnik pooblasti tudi drugo osebo, če to možnost posebej predvideva zakon.

35. člen **(komisije za pritožbe iz delovnega razmerja)**

(1) O pritožbah zoper odločitev o pravicah ali obveznostih iz delovnega razmerja javnega uslužbenca, zoper kršitve pravic iz delovnega razmerja in o drugih vprašanjih, kadar zakon tako določa, odloča pristojna komisija za pritožbe iz delovnega razmerja (v nadaljnjem besedilu: komisija za pritožbe).

(2) O zadevah iz prvega odstavka tega člena odločajo naslednje komisije za pritožbe:

1. za javne uslužbence pri organih državne uprave in pri pravosodnih organih komisija za pritožbe pri vladi;
2. za javne uslužbence pri drugem državnem organu komisija za pritožbe pri tem državnem organu;
3. za javne uslužbence pri upravah lokalnih skupnosti komisija za pritožbe pri reprezentativnih združenjih lokalnih skupnosti; če se ta komisija ne organizira, odloča o pritožbah komisija iz 1. točke tega odstavka.

(3) Komisijo za pritožbe sestavljajo predsednik in člani.

36. člen **(imenovanje in razrešitev predsednika in članov komisije za pritožbe)**

(1) Predsednika in člane komisije za pritožbe iz 1. točke drugega odstavka 35. člena tega zakona imenuje in razreši vlada na predlog ministra, pristojnega za upravo, in organov, za katere deluje. Predsednika in člane komisije za pritožbe iz 2. točke drugega odstavka 35. člena tega zakona imenuje in razreši državni organ, pri katerem komisija deluje.

Predsednika in člane komisije iz 3. točke drugega odstavka 35. člena tega zakona imenujejo in razrešujejo pristojni organi reprezentativnih združenj lokalnih skupnosti.

(2) Pri sestavi komisije za pritožbe iz 1. točke drugega odstavka 35. člena tega zakona mora vlada zagotoviti sorazmerno zastopanost kandidatov, ki jih predlagajo drugi državni organi, glede na razmerje med številom javnih uslužbencev, zaposlenih v teh organih, in številom javnih uslužbencev, zaposlenih pri organih državne uprave. Predloge podajo:

1. za sodišča in za organe, ki odločajo v postopkih o prekrških, Vrhovno sodišče Republike Slovenije,
2. za državna tožilstva Državno tožilstvo Republike Slovenije,
3. za državna pravobranilstva Državno pravobranilstvo Republike Slovenije.

(3) Določba drugega odstavka tega člena se smiselno uporablja tudi v primeru, ko komisija za pritožbe iz 1. točke drugega odstavka 35. člena tega zakona deluje tudi za javne uslužbence pri upravah lokalnih skupnosti. Predloge za člane komisije v tem primeru podajo lokalne skupnosti oziroma njihova združenja.

37. člen

(pogoji za imenovanje oziroma razrešitev predsednika in članov komisije za pritožbe)

(1) Predsedniki in člani komisij za pritožbe opravljajo naloge v komisijah za pritožbe neprofesionalno, pri čemer jim pripada ustrezno denarno nadomestilo, ali profesionalno, v statusu uradnika.

(2) Predsednik komisije za pritožbe mora biti univerzitetni diplomirani pravnik z najmanj petimi leti delovnih izkušenj. Član komisije za pritožbe mora imeti univerzitetno izobrazbo ali visoko strokovno izobrazbo s specializacijo ali magisterijem in najmanj pet let delovnih izkušenj.

38. člen

(delovanje komisije za pritožbe)

(1) Komisije za pritožbe delajo v senatih treh članov. Predsedujoči v senatu mora biti univerzitetni diplomirani pravnik.

(2) Komisija za pritožbe je pri svojem delu samostojna. Svoje delo opravlja v skladu s poslovníkom o delu, ki ga sprejme sama.

(3) Na občne seje komisije za pritožbe in pri izrekanju o pravnem vprašanju iz četrtega odstavka 39. člena tega zakona se vabi reprezentativne sindikate iz tretjega odstavka 26. člena tega zakona.

(4) Strokovno-tehnična in administrativna opravila za komisijo za pritožbe iz 1. točke drugega odstavka 35. člena tega zakona opravlja ministrstvo, pristojno za upravo, kjer se zagotavljajo tudi sredstva za delo komisije za pritožbe.

39. člen

(pravila za odločanje komisije za pritožbe)

(1) Pri odločanju o pritožbah komisija za pritožbe uporablja zakon, ki ureja splošni upravni postopek.

(2) Ne glede na določbe zakona, ki ureja splošni upravni postopek, mora komisija za pritožbe odločiti o pritožbi najkasneje v 30 dneh. Po poteku tega roka lahko javni uslužbenec v skladu s četrtem in petim odstavkom 24. člena tega zakona zahteva sodno varstvo pred pristojnim sodiščem.

(3) Na zahtevo reprezentativnega sindikata dejavnosti oziroma poklica se mora komisija za pritožbe izreči o pravnem vprašanju, ki vpliva na odločanje o pravicah oziroma dolžnostih večjega števila javnih uslužbencev v organih.

VI. poglavje ORGANIZACIJSKE DOLOČBE

1. Sistemizacija delovnih mest

40. člen (določitev sistemizacije)

(1) Sistemizacijo v organih državne uprave in v upravah lokalnih skupnosti določi predstojnik. Sistemizacijo v organu v sestavi ministrstva določi minister na predlog predstojnika organa v sestavi.

(2) V drugih državnih organih sistemizacijo določi predstojnik, če zakon ali splošni akt državnega organa ne določa drugače.

41. člen (skupna izhodišča za sistemizacijo in soglasje k sistemizaciji)

(1) Skupna izhodišča za sistemizacijo v organih državne uprave in upravah lokalnih skupnosti določi vlada z uredbo.

(2) K sistemizaciji organa državne uprave je potrebno pridobiti soglasje vlade.

2. Kadrovski načrt

42. člen (kadrovski načrt)

(1) Organi sklepajo delovna razmerja in upravljajo s kadrovskimi viri v skladu s kadrovskimi načrti.

(2) S kadrovskim načrtom se prikaže dejansko stanje zaposlenosti in načrtovane spremembe v številu in strukturi delovnih mest za obdobje dveh let.

(3) Predlog kadrovskega načrta se pripravi glede na proračunske možnosti, predviden obseg nalog in program dela.

43. člen (predlog kadrovskega načrta)

(1) Predlog kadrovskega načrta poda predstojnik ob pripravi proračuna. Predlog kadrovskega načrta mora biti usklajen s predlogom proračuna.

(2) Predlog kadrovskega načrta za upravne enote poda minister, pristojen za upravo, na predlog načelnikov upravnih enot. Predlog kadrovskega načrta za organ v sestavi poda minister.

(3) Za organe državne uprave, za sodišča, za državna tožilstva in za državna pravobranilstva se na podlagi predlogov predstojnikov pripravijo predlogi skupnih kadrovskih načrtov.

- (4) Predlog skupnega kadrovskega načrta pripravi:
1. za organe državne uprave ministrstvo, pristojno za upravo;
 2. za sodišča Vrhovno sodišče Republike Slovenije;
 3. za državna tožilstva Državno tožilstvo Republike Slovenije;
 4. za državna pravobranilstva Državno pravobranilstvo Republike Slovenije.

(5) Za usklajevanje predlogov kadrovskih načrtov se smiselno uporabljajo določbe zakona o javnih financah, ki urejajo usklajevanje predlogov pri pripravi proračuna.

(6) Predlagatelj mora omogočiti reprezentativnim sindikatom, da podajo mnenje k predlogu kadrovskega načrta oziroma k predlogu skupnega kadrovskega načrta. Mnenje k predlogu skupnega kadrovskega načrta iz četrtega odstavka tega člena podajo reprezentativni sindikati dejavnosti oziroma poklica.

(7) Minister, pristojen za upravo, predpiše način za pripravo in predložitev predlogov kadrovskih načrtov državnih organov.

44. člen **(sprejem kadrovskega načrta)**

(1) Organ sprejme kadrovskega načrta, usklajen s sprejetim proračunom, najkasneje v 60 dneh po uveljavitvi proračuna.

(2) Kadrovskega načrta sprejme v državnih organih in upravah lokalnih skupnosti predstojnik.

(3) Za organe iz tretjega odstavka 43. člena tega zakona se sprejme skupni kadrovskega načrta. Skupni načrt za organe državne uprave sprejme vlada, za druge organe iz tretjega odstavka 43. člena tega zakona pa organ iz četrtega odstavka 43. člena tega zakona. Skupni načrt je sestavljen iz zbirnih podatkov (skupnih kvot) in iz načrtov posameznih organov.

45. člen **(sprememba kadrovskega načrta)**

(1) Med proračunskim obdobjem se kadrovskega načrta lahko spremeni, če pride do trajnega ali začasnega povečanja obsega dela, ki ga ni mogoče opravljati z obstoječim številom javnih uslužbencev in so zagotovljena finančna sredstva za nove zaposlitve.

(2) Glede postopka za spremembo kadrovskega načrta se uporabljajo določbe 43. in 44. člena tega zakona.

3. Kadrovske evidence

46. člen (centralna kadrovska evidenca državne uprave)

(1) Za izvajanje politike upravljanja s kadrovskimi viri v organih državne uprave, za obračun plač in izvajanje drugih obveznosti delodajalca ter za odločanje o pravicah in obveznostih iz delovnih razmerij se vodi centralna kadrovska evidenca državne uprave (v nadaljnjem besedilu: centralna kadrovska evidenca).

(2) Upravljevec centralne kadrovske evidence je ministrstvo, pristojno za upravo.

(3) Centralna kadrovska evidenca se vodi kot informatizirana baza podatkov.

47. člen (podatki centralne kadrovske evidence)

(1) V centralni kadrovski evidenci se za javnega uslužbenca vodijo:

1. identifikacijski podatki (ime in priimek, naslov prebivališča ter EMŠO);
2. podatki o delovnem razmerju (vrsta delovnega razmerja – za določen ali za nedoločen čas; datum sklenitve delovnega razmerja);
3. podatki o sedanjem delovnem mestu oziroma položaju in o prejšnjih delovnih mestih oziroma položajih v organih;
4. podatki o imenovanjih, napredovanjih in veljavnem nazivu;
5. podatki o stopnji izobrazbe, funkcionalnem in specialnem znanju, udeležbi na različnih oblikah izpopolnjevanja in usposabljanja in o opravljenih strokovnih izpitih in preizkusih znanja ter drugi podatki o strokovni usposobljenosti;
6. podatki o izkušnjah na področju evropskih zadev;
7. podatki o prejšnjih delovnih razmerjih, delovni dobi, pokojninski dobi in službeni dobi;
8. podatki o izvrševanju funkcij, o sodelovanju v projektnih skupinah in o opravljanju drugega dela v interesu delodajalca;
9. podatki o letnih ocenah;
10. podatki o priznanjih in nagradah;
11. podatki o dokončno ugotovljeni disciplinski in odškodninski odgovornosti;
12. podatki o dokončni ugotovitvi nesposobnosti;
13. podatki o prenehanju delovnega razmerja;
14. kratek življenjepis, če tako želi oziroma s tem soglaša javni uslužbenec;
15. podatki o dovoljenju za dostop do tajnih podatkov;
16. podatki, potrebni za obračun plače, in
17. drugi podatki v skladu z zakonom.

(2) Zbirka dokumentov, ki se nanašajo na podatke iz prejšnjega odstavka, se vodi v organu, kjer javni uslužbenec dela, lahko pa tudi v centralni kadrovski evidenci.

48. člen (evidenca internega trga dela)

(1) Ministrstvo, pristojno za upravo, vodi evidenco internega trga dela v državni upravi. V tej evidenci se vodijo podatki o prostih delovnih mestih, potrebah po delu v projektnih skupinah in podobnih kadrovskih potrebah.

(2) V večjih organih se vodi tudi evidenca internega trga dela v organu.

49. člen
(pridobivanje podatkov)

(1) Predstojnik mora posredovati podatke za vpis v centralno kadrovske evidenco in evidenco internega trga dela najkasneje v osmih dneh od nastopa okoliščin, o katerih se vpisujejo podatki.

(2) Podatki iz 1. točke prvega odstavka 47. člena tega zakona se lahko pridobivajo tudi iz centralnega registra prebivalstva.

50. člen
(uporaba podatkov)

(1) Za namene iz prvega odstavka 46. člena tega zakona lahko podatke centralne kadrovske evidences pridobijo predstojniki, vodje kadrovskega poslovanja, druge osebe, ki odločajo o pravicah in obveznostih javnih uslužbencev, ter inšpektorji.

(2) Vsak javni uslužbenec lahko pridobi iz kadrovske evidences podatke, ki se nanašajo nanj. Vsak javni uslužbenec lahko pridobi podatke o kadrovskih potrebah iz evidences internega trga dela.

51. člen
(kadrovske evidences drugih organov)

(1) Drugi državni organi in uprave lokalnih skupnosti lahko vodijo kadrovske evidenco za svoje potrebe. V kadrovski evidenci se vodijo vsi ali nekateri podatki iz 47. člena tega zakona.

(2) Za kadrovske evidences se smiselno uporabljajo določbe tega zakona o centralni kadrovski evidenci.

(3) Kadrovske evidences se lahko povezujejo, če se državni organi in lokalne skupnosti tako dogovorijo. Dogovor o povezavi centralne kadrovske evidences državne uprave z drugimi kadrovskimi evidencami sklence vlada.

(4) Če so kadrovske evidences povezane, ima vsaka oseba, ki ima pravico pridobiti podatke ene izmed povezanih kadrovskih evidences, pravico pridobiti podatke tudi iz drugih povezanih kadrovskih evidences.

(5) Kadrovske evidences s podatki iz 47. člena tega zakona in evidenco internega trga dela vodi za sodišča, državna tožilstva in državno pravobranilstvo ministrstvo, pristojno za pravosodje.

(6) Z vzpostavitvijo povezave med kadrovskimi evidencami organov se vzpostavi tudi enotna evidenca internega trga dela za te organe.

VII. poglavje
ŠTIPENDIRANJE

52. člen
(podeljevanje štipendij)

- (1) Dijakom in študentom se podeljujejo štipendije.
- (2) Štipendisti se izbirajo na javnem natečaju. Izbira se opravi z upravno odločbo, ki se vroči vsem, ki so sodelovali na javnem natečaju. Zoper odločbo je dovoljena pritožba, o kateri odloča komisija za pritožbe.
- (3) S štipendistom se po dokončnosti odločbe o izbiri sklene pogodba.
- (4) Za postopek javnega natečaja se smiselno uporabljajo določbe tega zakona, ki urejajo postopek za zasedbo prostega delovnega mesta z javnim natečajem.

VIII. poglavje SKLENITEV DELOVNEGA RAZMERJA

53. člen **(način sklenitve delovnega razmerja)**

- (1) Delovno razmerje sklene javni uslužbenec s pogodbo o zaposlitvi.
- (2) Za sestavine pogodbe o zaposlitvi se ne uporabljajo določbe splošnih predpisov o delovnih razmerjih. Pogodba o zaposlitvi vsebuje naslednje sestavine:
1. navedbo pogodbenih strank;
 2. navedbo organa, v katerem bo javni uslužbenec opravljal delo;
 3. čas trajanja delovnega razmerja;
 4. navedbo delovnega mesta oziroma položaja, na katerem bo javni uslužbenec opravljal delo, oziroma podatki o vrsti dela s kratkim opisom dela;
 5. datum začetka opravljanja dela;
 6. kraj opravljanja dela;
 7. določilo o tem, ali se delo opravlja s polnim ali s krajšim delovnim časom;
 8. druge podatke, ki jih določa ta zakon ali področni zakon, ki ureja položaj javnih uslužbencev v organih;
 9. določilo o osnovni plači in morebitnih dodatkih, vezanih na delovno mesto;
 10. določilo o letnem dopustu;
 11. določilo o delovnem času;
 12. določilo o odpovednem roku;
 13. navedbo, da lahko posamezne sestavine pogodbe delodajalec enostransko spreminja v skladu z zakonom.
- (3) Glede sestavin, navedenih v 10., 11. in 12. točki drugega odstavka tega člena, se pogodba o zaposlitvi sklicuje na veljavne predpise, kolektivne pogodbe oziroma splošne akte delodajalca. V pogodbi o zaposlitvi morajo biti določno navedeni akti iz tega odstavka, vključno z načinom in datumom njihove objave.
- (4) O pravicah in obveznostih javnega uslužbenca delodajalec izda sklep v skladu z zakonom, podzakonskimi predpisi, kolektivno pogodbo in pogodbo o zaposlitvi. Sklep, s katerim se določijo pravice oziroma obveznosti javnega uslužbenca, lahko delodajalec nadomesti z novim sklepom, ki mora biti v skladu z zakonom, podzakonskimi predpisi, kolektivno pogodbo in pogodbo o zaposlitvi.
- (5) Ob imenovanju v drug naziv, ob napredovanju v višji plačni razred in ob premestitvi na drugo delovno mesto se sklene aneks k pogodbi o zaposlitvi. Če javni uslužbenec ne soglaša z vsebino aneksa k pogodbi o zaposlitvi, ki je v skladu s predpisi in kolektivno pogodbo, se mu izda sklep.

(6) Spremembe zakona, podzakonskega predpisa, kolektivne pogodbe oziroma splošnega akta delodajalca ne vplivajo na pravice in obveznosti javnega uslužbenca, določene s pogodbo o zaposlitvi oziroma sklepom, če se pogodba o zaposlitvi ne spremeni.

54. člen (čas trajanja delovnega razmerja)

(1) Javni uslužbenec sklene delovno razmerje za nedoločen čas, razen v primerih, ki jih določa ta zakon ali področni zakon, ki ureja delovna razmerja javnih uslužbencev v organih na določenem področju.

(2) Določbe pogodbe o zaposlitvi, ki omejujejo čas trajanja delovnega razmerja v nasprotju z zakonom, so nične.

55. člen (sklenitev delovnega razmerja in sistemizacija)

(1) Delovno razmerje se sklene za delovno mesto, ki je določeno v sistemizaciji.

(2) Izven sistemizacije se lahko sklene delovno razmerje za določen čas in za opravljanje pripravništva ali druge podobne oblike teoretičnega in praktičnega usposabljanja.

56. člen (zaposlitev)

O zaposlitvah odloča predstojnik. Odločitev o zaposlitvi se sprejme, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

- da se trajno ali začasno poveča obseg dela, povečanega obsega dela pa ni mogoče opravljati z obstoječim številom javnih uslužbencev, oziroma se ob nespremenjenem obsegu dela izprazni delovno mesto;
- da ima organ zagotovljena finančna sredstva za zaposlitev;
- da je delovno mesto določeno v sistemizaciji, razen v primerih iz drugega odstavka 55. člena tega zakona;
- da je delovno mesto prosto oziroma so podane okoliščine, iz katerih izhaja, da bo delovno mesto prosto in
- da je nova zaposlitev v skladu s kadrovskim načrtom.

57. člen (postopek pred novo zaposlitvijo)

(1) Preden sprejme odločitev o novi zaposlitvi, predstojnik oceni, ali je mogoče prosto delovno mesto zasesti s premestitvijo javnega uslužbenca iz istega organa.

(2) Če prostega delovnega mesta ni mogoče zasesti na način iz prvega odstavka tega člena, se lahko delovno mesto zasede s premestitvijo javnega uslužbenca iz drugega organa; za ta namen se lahko izvede interni natečaj.

(3) Interni natečaj v organih državne uprave se izvaja tako, da zajame tudi druge državne organe in uprave lokalnih skupnosti, o čemer sklenejo državni organi in lokalne skupnosti poseben dogovor. Za organe državne uprave dogovor sklene vlada.

(4) Pod pogoji iz tretjega odstavka tega člena se lahko interni natečaj tudi v drugih državnih organih in v upravah lokalnih skupnosti izvede tako, da zajame več organov oziroma uprav lokalnih skupnosti.

(5) Postopek izvedbe internega natečaja za vse organe določi vlada z uredbo.

(6) Če se na prosto delovno mesto ne premesti javni uslužbenec iz istega oziroma drugega organa, se začne postopek za novo zaposlitev.

(7) Postopek za novo zaposlitev uradnika se izvaja kot javni natečaj, postopek za novo zaposlitev na strokovno-tehničnem delovnem mestu pa po postopku, določenem s predpisi, ki urejajo delovna razmerja, in kolektivno pogodbo.

58. člen **(objava javnega natečaja)**

(1) Javni natečaj se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije ali v dnevnem časopisu ter na spletni strani ministrstva, pristojnega za upravo.

(2) Rok za vlaganje prijav na javni natečaj ne sme biti krajši od osmih dni od dneva objave javnega natečaja.

59. člen **(vsebina objave javnega natečaja)**

Objava javnega natečaja mora vsebovati najmanj naslednje podatke:

1. o organu in o kraju opravljanja dela;
2. o vrsti uradniškega delovnega mesta;
3. o pogojih za opravljanje dela;
4. o dokazilih, ki jih mora kandidat priložiti prijavi;
5. o roku in naslovu za vlaganje prijav in o roku obveščanja o izbiri;
6. o osebi, ki daje informacije o izvedbi javnega natečaja;
7. o okvirni vsebini dela.

60. člen **(izvedba javnega natečaja)**

(1) Za postopek javnega natečaja se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja splošni upravni postopek, razen določb o ustni obravnavi.

(2) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena vlada način vročanja oziroma obveščanja kandidatov in ravnanja z nepopolnimi vlogami uredi z uredbo.

(3) Za vodenje izbirnega postopka predstojnik lahko pooblasti javnega uslužbenca ali imenuje komisijo.

(4) Javni natečaj za položaje generalnih direktorjev, generalnih sekretarjev, predstojnikov organov v sestavi ministrstev, predstojnikov vladnih služb in načelnikov upravnih enot izvaja posebna natečajna komisija, ki jo za vsak primer posebej imenuje uradniški svet.

(5) V drugih državnih organih se javni natečaj izvaja v skladu z zakonom ali splošnim aktom državnega organa.

61. člen (izbirni postopek)

(1) Izbira kandidata se opravi v izbirnem postopku, v katerem se presoja usposobljenost kandidata za opravljanje nalog na uradniškem delovnem mestu.

(2) S kandidati, ki ne izpolnjujejo natečajnih pogojev, izbirnega postopka ni treba opraviti.

(3) Izbirni postopek se lahko opravi v več fazah, tako da se kandidati postopno izločajo. Opravi se v obliki presojanja strokovne usposobljenosti iz dokumentacije, ki jo je predložil kandidat, pisnega preizkusa usposobljenosti, ustnega razgovora ali v drugi obliki.

62. člen (izbira kandidata)

Izbere se kandidat, ki se je v izbirnem postopku izkazal kot najbolj strokovno usposobljen za uradniško delovno mesto. Če nihče od prijavljenih kandidatov po merilih izbirnega postopka ni dovolj strokovno usposobljen za uradniško delovno mesto, se lahko javni natečaj ponovi, prijavljenim kandidatom pa se vroči obvestilo o neuspelem javnem natečaju.

63. člen (sklep o izbiri)

(1) O izbiri oziroma neizbiri uradnika se vsakemu kandidatu, ki je sodeloval v izbirnem postopku izda in vroči sklep.

(2) Po izdaji sklepa o izbiri oziroma neizbiri lahko vsak kandidat, ki je sodeloval v izbirnem postopku, pod nadzorom uradne osebe organa vpogleda v vse podatke, ki jih je izbrani kandidat navedel v prijavi na javni natečaj in dokazujejo izpolnjevanje natečajnih pogojev, in v gradiva izbirnega postopka.

64. člen (poseben javni natečaj)

(1) Natečajna komisija iz četrtega odstavka 60. člena tega zakona ugotovi, kateri kandidati izpolnjujejo pogoje za položaj in kateri kandidati so glede na svojo strokovno usposobljenost primerni za ta položaj. Natečajna komisija izda kandidatom, ki izpolnjujejo pogoje in so glede na svojo strokovno usposobljenost primerni za položaj, ter kandidatom, ki se ne uvrstijo na seznam, poseben sklep. Natečajna komisija seznam kandidatov, ki so po njeni oceni glede na strokovno usposobljenost primerni za položaj, predloži funkcionarju, ki mu je uradnik na položaju odgovoren. Med temi kandidati funkcionar, ki mu je uradnik na položaju odgovoren, izbere tistega, ki je po njegovi presoji najprimernejši. Funkcionarju odločitve iz tega odstavka ni treba posebej obrazložiti; o izbiri se ne izda odločba, temveč se izbranega in neizbrane kandidate le obvesti.

(2) Če funkcionar, ki mu je uradnik na položaju odgovoren, oceni, da noben izmed kandidatov s predloženega seznama ni primeren, lahko zahteva od uradniškega sveta, da postopek ponovi, ali pa sam imenuje natečajno komisijo, ki izvede postopek. Za sestavo natečajne komisije iz tega odstavka se uporabljajo določbe 178. člena tega zakona. Funkcionar je dolžan odločitev da bo sam imenoval komisijo pisno obrazložiti uradniškemu svetu.

65. člen **(pravice neizbranega kandidata)**

(1) Kandidat, ki se je prijavil na javni natečaj, pa ni bil izbran, ima zoper sklep pravico do pritožbe na pristojno komisijo za pritožbe, če meni, da:

1. je bil izbran kandidat, ki ne izpolnjuje natečajnih pogojev;
2. izpolnjuje natečajne pogoje, pa mu ni bila dana možnost sodelovanja v izbirnem postopku;
3. je bil izbran kandidat, ki po merilih izbirnega postopka očitno ni dosegel najboljšega rezultata;
4. je prišlo do bistvenih kršitev postopka javnega natečaja oziroma izbirnega postopka.

(2) Ne glede na določbe zakona o splošnem upravnem postopku lahko neizbrani kandidat vložijo pritožbo v osmih dneh od vročitve sklepa.

(3) Pravice do pritožbe nima kandidat, ki se posameznih dejanj v izbirnem postopku ni udeležil niti ni opravičil svoje odsotnosti, čeprav je bil pravilno vabljen.

(4) Pritožba zadrži imenovanje izbranega kandidata v naziv in sklenitev pogodbe o zaposlitvi.

(5) Zoper sklep komisije za pritožbe je dovoljen upravni spor. V primeru, da upravno sodišče ugotovi, da je tožba utemeljena, lahko prisodi prizadetemu odškodnino v višini najmanj ene in največ treh najnižjih mesečnih bruto plač za delovno mesto, za katero se je potegoval, v primeru iz 1. točke prvega odstavka tega člena pa lahko upravno sodišče sklep o izbiri razveljavi. Odškodnino sodišče odmeri glede na težo kršitve in glede na posledice, ki jih je utrpel tožnik. V primeru razveljavitve sklepa o izbiri pristojna komisija za pritožbe po uradni dolžnosti razveljavi akt o imenovanju in pogodbo o zaposlitvi.

(6) Zoper sklep posebne natečajne komisije iz četrtega in petega odstavka 60. člena tega zakona ni pritožbe, dovoljen pa je upravni spor. Neizbrani kandidat lahko vložijo tožbo v upravnem sporu iz razlogov, navedenih v 1., 2. in 4. točki prvega odstavka tega člena, poleg tega pa tudi, če je natečajna komisija ugotovila, da po strokovni usposobljenosti ni primeren za položaj, sam pa meni, da je.

66. člen **(imenovanje v naziv in ponudba pogodbe o zaposlitvi)**

(1) Izbranega kandidata se imenuje v naziv najkasneje v osmih dneh od dokončnosti odločbe o izbiri in se mu najkasneje v nadaljnjih osmih dneh ponudi sklenitev pogodbe o zaposlitvi.

(2) Če pogodba o zaposlitvi iz razlogov, ki so na strani uradnika, ni sklenjena v 30 dneh od imenovanja v naziv, oseba oziroma organ, ki je izdal odločbo o imenovanju v naziv, to odločbo odpravi.

67. člen **(poskusno delo in predhodni preizkus usposobljenosti)**

(1) Pred sklenitvijo delovnega razmerja za strokovno-tehnična delovna mesta se lahko opravi predhodni preizkus usposobljenosti.

(2) Predstojnik lahko odloči, da se delovno razmerje sklene pod pogojem, da javni uslužbenec uspešno opravi poskusno delo, razen v primeru, ko je javni uslužbenec

predhodno že opravil preizkus usposobljenosti. Poskusno delo lahko traja največ šest mesecev.

(3) Pogoj iz drugega odstavka tega člena se lahko določi tudi v primeru premestitve na drugo delovno mesto v aneksu k pogodbi o zaposlitvi. V primeru neuspešno opravljenega poskusnega dela se uporabljajo določbe tega zakona o posledicah ugotovitve nesposobnosti.

IX. poglavje DELOVNO RAZMERJE ZA DOLOČEN ČAS

68. člen **(primeri sklenitve delovnega razmerja za določen čas)**

- (1) Pogodba o zaposlitvi se lahko sklene za določen čas:
1. za delovna mesta, vezana na osebno zaupanje funkcionarja (delovna mesta v kabinetu);
 2. za nadomeščanje začasno odsotnega javnega uslužbenca;
 3. za strokovna dela, ki se organizirajo kot projekti z omejenim časom trajanja, in za izvrševanje javnih nalog v primeru začasno povečanega obsega dela, ki po svoji naravi traja določen čas in ga ni mogoče izvrševati z obstoječim številom javnih uslužbencev;
 4. za opravljanje pripravništva ali druge podobne oblike teoretičnega in praktičnega usposabljanja;
 5. za položaj generalnega direktorja, generalnega sekretarja, predstojnika organa v sestavi, predstojnika vladne službe, načelnika upravne enote in direktorja občinske uprave oziroma tajnika občine;
 6. v primerih, ko je v organu pričakovati spremembo obsega javnih nalog, ki lahko vpliva na zmanjšanje potrebnega števila javnih uslužbencev, pri čemer se takšna delovna mesta v sistemizaciji posebej označijo.

(2) V drugih primerih se ne glede na določbe zakona, ki ureja delovna razmerja, pogodba o zaposlitvi ne more skleniti za določen čas.

(3) Glede omejitve sklepanja zaporednih pogodb o zaposlitvi za določen čas in glede posledic kršitev določb prvega odstavka tega člena se uporabljajo določbe zakona, ki ureja delovna razmerja.

(4) Določbe o delovnih razmerjih v kabinetih se lahko smiselno uporabljajo tudi za delovna razmerja v uradu predsednika vlade, vključno s položajem direktorja tega urada, in za delovna mesta v državnem zboru in državnem svetu, na katerih se opravlja delo za poslanske oziroma svetniške skupine.

(5) Pogodba o zaposlitvi za določen čas se lahko sklene, če so zagotovljena finančna sredstva.

69. člen **(trajanje delovnega razmerja za določen čas)**

(1) Delovno razmerje za določen čas iz 1. točke prvega odstavka 68. člena tega zakona se sklene najdlje za čas trajanja funkcije funkcionarja.

(2) Delovno razmerje za določen čas iz 2. točke prvega odstavka 68. člena tega zakona se sklene za čas odsotnosti javnega uslužbenca.

(3) Delovno razmerje za določen čas iz 3. točke prvega odstavka 68. člena tega zakona se sklene za čas trajanja projekta oziroma za čas začasno povečanega obsega dela.

(4) Delovno razmerje za določen čas iz 4. točke prvega odstavka 68. člena tega zakona se sklene za čas opravljanja pripravništva ali druge podobne oblike teoretičnega in praktičnega usposabljanja.

(5) Delovno razmerje iz 5. točke prvega odstavka 68. člena tega zakona se sklene za dobo petih let.

(6) Delovno razmerje iz 6. točke prvega odstavka 68. člena se sklene največ za dobo petih let, z možnostjo enkratnega podaljšanja.

(7) V pogodbi o zaposlitvi mora biti določen čas trajanja delovnega razmerja v letih, mesecih oziroma dnevih, razen če gre za delovna mesta v kabinetu.

70. člen (izjeme)

(1) Delovno razmerje za določen čas se lahko sklene brez javnega natečaja in ne glede na to, ali je posameznik opravil strokovni izpit, razen v primerih iz 5. točke prvega odstavka 68. člena tega zakona.

(2) Delovno razmerje za opravljanje pripravništva in delovno razmerje iz 6. točke 68. člena se lahko sklene na podlagi javnega natečaja ali brez javnega natečaja in ne glede na to, ali je posameznik opravil strokovni izpit.

(3) V primerih iz 2., 3. in 4. točke prvega odstavka 68. člena tega zakona se delovno razmerje sklene po postopku, kot ga določa zakon, ki ureja delovna razmerja (objava), v primerih iz 1. točke prvega odstavka 68. člena tega zakona pa tega postopka ni treba izvesti.

71. člen (prepoved premestitve in sklenitve delovnega razmerja za nedoločen čas)

(1) Z javnim uslužbencem, ki sklene delovno razmerje za določen čas, se ne sme skleniti delovno razmerje za nedoločen čas na uradniškem delovnem mestu brez javnega natečaja, razen v primeru iz 5. točke prvega odstavka 68. člena tega zakona.

(2) Pripravnik, ki je bil izbran na javnem natečaju, lahko po zaključenem pripravništvu sklene delovno razmerje za nedoločen čas brez javnega natečaja. V primeru, da je bil izbran na javnem natečaju, lahko sklene delovno razmerje za nedoločen čas tudi javni uslužbenec iz 6. točke 68. člena.

72. člen (število delovnih mest v kabinetu)

Število in vrste delovnih mest v kabinetu za določen čas določi v okviru kadrovskega načrta za organe državne uprave vlada, za druge državne organe sam državni organ, za organe lokalnih skupnosti pa predstavniški organ.

73. člen

(pravice in obveznosti javnih uslužbencev, ki sklenejo delovno razmerje za določen čas)

(1) Za pravice in obveznosti iz delovnega razmerja, sklenjenega za določen čas, se smiselno uporabljajo določbe tega zakona, ki urejajo pravice in obveznosti javnih uslužbencev, ki sklenejo delovno razmerje za nedoločen čas. Javni uslužbenci, ki sklenejo delovno razmerje za določen čas, niso imenovani v naziv; v pogodbi o zaposlitvi se določi, glede na kateri uradniški naziv se določijo pravice oziroma dolžnosti javnega uslužbenca.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka so imenovani v uradniški naziv policisti, cariniki in pazniki, ki so sklenili delovno razmerje za določen čas na podlagi 6. točke 68. člena.

(3) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka se lahko za delovna mesta iz 1., 3. in 5. točke prvega odstavka 68. člena tega zakona v pogodbi o zaposlitvi določi do 20% višja osnovna plača, kot je s predpisi določena za uradnika v določenem nazivu oziroma na delovnem mestu, če so za to zagotovljena finančna sredstva. Soglasje k določitvi višje osnovne plače v organih državne uprave mora podati vlada, za druge državne organe sam državni organ, za uprave lokalnih skupnosti pa župan.

(4) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena se lahko za delovno mesto iz 1. točke prvega odstavka 68. člena tega zakona v pogodbi o zaposlitvi določi pravica do odpravnine v znesku treh osnovnih plač za to delovno mesto.

X. poglavje

SANKCIJE V PRIMERU NEZAKONITOSTI

74. člen (primeri razveljavitve)

(1) Pogodba o zaposlitvi se razveljavi, če javni uslužbenec ne izpolnjuje pogojev za delovno mesto, za katero je bila pogodba sklenjena, oziroma če pred sklenitvijo pogodbe ni bil izveden predpisan postopek javnega natečaja, čeprav bi moral biti izveden. Pogodba se razveljavi s sklepom.

(2) Pod pogoji iz prvega odstavka tega člena se razveljavi tudi odločba o imenovanju v naziv.

(3) Aneks k pogodbi o zaposlitvi oziroma sklep o premestitvi se razveljavi, če oseba ne izpolnjuje pogojev za delovno mesto, na katero je bila premeščena, oziroma za položaj. Aneks oziroma sklep se razveljavi s sklepom.

75. člen (delna razveljavitev)

(1) Pogodba o zaposlitvi in drugi akti, s katerimi se odloči o pravicah in obveznostih javnega uslužbenca, se lahko deloma razveljavijo, če so posamezne določbe v škodo javnega interesa ali v neskladju z zakonom, podzakonskimi predpisi in kolektivno pogodbo, ter nadomesti z določbami, ki so v skladu z zakonom, podzakonskimi predpisi in kolektivno pogodbo.

(2) Določbe tega zakona o razveljavitvi pogodbe o zaposlitvi ne vplivajo na veljavnost določb zakona, ki ureja delovna razmerja, o sankcijah v primeru neskladnosti pogodbenih določb s predpisi ali kolektivno pogodbo.

76. člen (odločanje o razveljavitvi)

(1) O razveljavitvi odloči komisija za pritožbe na lastno pobudo oziroma na predlog samega javnega uslužbenca, uradniškega sveta, predstojnika, Računskega sodišča ali inšpektorja.

(2) Pobudo za razveljavitev lahko da tudi reprezentativni sindikat v organu.

(3) Zoper sklep o razveljavitvi je dovoljena pritožba na komisijo za pritožbe.

77. člen (rok za razveljavitev in odškodnina)

(1) Sklepi o razveljavitvi iz tega poglavja se lahko izdajo v treh letih od sklenitve pogodbe oziroma aneksa k pogodbi ali izdaje odločbe ali sklepa.

(2) Javni uslužbenec ima pravico od delodajalca zahtevati odškodnino v skladu s splošnimi pravili o odškodninski odgovornosti.

77.a člen (sprememba nezakonitega akta v korist javnega uslužbenca)

Ne glede na določbe tega poglavja lahko predstojnik kadarkoli v korist javnega uslužbenca spremeni akt, s katerim je bilo odločeno o pravici ali obveznosti javnega uslužbenca, če ugotovi, da je akt v neskladju z zakonom, podzakonskim predpisom ali kolektivno pogodbo.

XI. poglavje DELOVNA MESTA, POLOŽAJI IN NAZIVI

1. Delovna mesta

78. člen (razvrščanje delovnih mest)

(1) Uradniška delovna mesta in strokovno-tehnična delovna mesta se razvrščajo glede na:

1. zahtevnost delovnega mesta, ki se ravna po zahtevnosti dela in zahtevnosti pogojev za opravljanje dela;
2. druge okoliščine delovnih razmer.

(2) Uradniška delovna mesta v organih državne uprave, pravosodnih organih in upravah lokalnih skupnosti razvrsti vlada z uredbo. Drugi organi uredijo to vprašanje s svojim splošnim aktom. Uradniška delovna mesta se lahko razvrstijo s kolektivno pogodbo.

(3) Strokovno-tehnična delovna mesta razvrsti za vse organe vlada z uredbo. Strokovno-tehnična delovna mesta se lahko razvrstijo s kolektivno pogodbo.

79. člen (pogoji za delovna mesta)

(1) Za uradniška delovna mesta se kot pogoj za opravljanje dela poleg splošnih pogojev, ki jih urejajo predpisi s področja delovnega prava, določi naziv, smer izobrazbe, funkcionalna in specialna znanja ter posebne sposobnosti, lahko pa tudi drugi pogoji, če tako določa zakon. Delo na posameznih uradniških delovnih mestih in položajih se praviloma lahko opravlja v treh nazivih.

(2) Za uradniška delovna mesta v organih, ki morajo po zakonu uporabljati kot uradni jezik tudi jezik narodne skupnosti, se kot pogoj določi tudi znanje tega jezika.

(3) Za strokovno-tehnična delovna mesta se kot pogoji za opravljanje dela poleg splošnih pogojev, ki jih urejajo predpisi s področja delovnega prava, določijo stopnja in smer izobrazbe ter delovne izkušnje, lahko pa tudi znanje uradnega jezika, funkcionalna in specialna znanja ter posebne sposobnosti ali drugi pogoji, če tako določa zakon.

(4) Merila za določanje pogojev za delovna mesta za organe državne uprave, druge državne organe, pravosodne organe in uprave lokalnih skupnosti, se določijo v aktih iz drugega in tretjega odstavka 78. člena tega zakona.

2. Položaji

80. člen (vrste položajev)

(1) Položaj je uradniško delovno mesto, na katerem se izvršujejo pooblastila v zvezi z vodenjem, usklajevanjem in organizacijo dela v organu.

(2) Položaji so:

1. v ministrstvih: generalni direktor, generalni sekretar in vodje organizacijskih enot;
2. v organih v sestavi ministrstva: direktor in vodje organizacijskih enot;
3. v upravnih enotah: načelnik upravne enote in vodje organizacijskih enot;
4. v vladnih službah: direktor in vodje organizacijskih enot;
5. v upravah lokalnih skupnosti: direktor in vodje organizacijskih enot.

(3) Položaj je tudi uradniško delovno mesto, na katerem se izvajajo naloge nadomeščanja in neposredne pomoči uradnikom na položajih generalnega sekretarja in generalnega direktorja v ministrstvu, direktorja organa v sestavi in vladne službe (namestniki).

(4) Položaje v drugih državnih organih določi organ s splošnim aktom.

81. člen (pogoji za položaj)

(1) Kot pogoj za pridobitev položaja se poleg pogojev, ki se določijo za uradniška delovna mesta (79. člen), lahko določijo funkcionalna znanja upravnega vodenja in upravljanja s kadrovskimi viri ter druga specialna znanja.

(2) Pogoji za pridobitev položaja in naziv, v katerem se lahko opravlja položaj, se določijo v aktu o sistemizaciji v skladu z merili, določenimi v aktu iz drugega in tretjega odstavka 78. člena tega zakona.

82. člen (pridobitev položaja)

(1) Za pridobitev položaja se uporabljajo določbe tega zakona, ki urejajo zasedbo delovnega mesta, če ni drugače določeno.

(2) Ne glede na določbo 81. člena tega zakona se položaj generalnega sekretarja in generalnega direktorja v ministrstvu, direktorja organa v sestavi in vladne službe, načelnika upravne enote in direktorja uprave lokalne skupnosti pridobi z odločbo o imenovanju. Direktorja uprave lokalne skupnosti imenuje tisti, ki mu je direktor neposredno odgovoren. Načelnika upravne enote imenuje minister, pristojen za upravo. Generalne sekretarje in generalne direktorje v ministrstvih, direktorje organov v sestavi ministrstev in direktorje vladnih služb imenuje vlada na predlog ministra oziroma funkcionarja, ki mu je direktor vladne službe odgovoren.

(3) Položaj iz drugega odstavka tega člena se pridobi za dobo petih let.

(4) Uradniki se za položaje iz drugega odstavka tega člena izbirajo na podlagi javnega natečaja. Najkasneje tri mesece pred potekom obdobja imenovanja mora biti zaključen postopek javnega natečaja za položaj. V istem roku lahko funkcionar oziroma organ, pristojen za imenovanje, uradnika ponovno imenuje na isti položaj brez internega oziroma javnega natečaja.

(5) Z osebo, ki je bila za položaj iz drugega odstavka tega člena izbrana na javnem natečaju in pred tem ni imela statusa uradnika, se sklene pogodba o zaposlitvi za obdobje petih let.

(6) V pogodbi o zaposlitvi, v aneksu k tej pogodbi oziroma v sklepu o premestitvi, se lahko določijo položajni dodatek in druge pravice v skladu z zakonom, podzakonskimi predpisi in kolektivno pogodbo.

83. člen (prenehanje položaja)

(1) Za prenehanje položaja se uporabljajo določbe tega zakona, ki urejajo prenehanje dela na delovnem mestu, če ni drugače določeno.

(2) Uradnik iz drugega odstavka 82. člena tega zakona se z odločbo razreši s položaja:

1. če to sam zahteva oziroma s tem soglaša;
2. če v enem mesecu od imenovanja ne sklene pogodbe o zaposlitvi oziroma aneksa k pogodbi o zaposlitvi;
3. v primeru ugotovljene nesposobnosti za opravljanje nalog na položaju;
4. v primeru prenehanja delovnega razmerja v skladu s sporazumom o razveljavitvi pogodbe o zaposlitvi oziroma odpovedjo pogodbe o zaposlitvi s strani javnega uslužbenca.

(3) Uradniku preneha položaj iz drugega odstavka 82. člena tega zakona po preteku obdobja, za katerega je bil imenovan.

(4) Uradniku preneha položaj, če se ukine organ oziroma organizacijska enota, ki jo vodi.

(5) Funkcionar oziroma organ, pristojen za imenovanje, lahko na predlog funkcionarja, pristojnega za predlaganje imenovanja, v enem letu od nastopa funkcije razreši generalnega direktorja v ministrstvu, predstojnika vladne službe, generalnega sekretarja v ministrstvu, predstojnika organa v sestavi ministrstva, načelnika upravne enote in direktorja občinske uprave oziroma tajnika občine, ne glede na razloge iz drugega odstavka tega člena. Razrešitev po tem odstavku je ne glede na to, kdaj je funkcionar nastopil funkcijo, možna tudi v enem letu od imenovanja uradnika na položaj.

(6) V primeru iz 3. in 4. točke drugega odstavka tega člena se glede posledic razrešitve s položaja smiselno uporabljajo določbe tega zakona, ki urejajo postopek o ugotovitvi nesposobnosti javnega uslužbenca za delovno mesto.

(7) Po prenehanju položaja po 1. točki drugega odstavka ter tretjem, četrtem in petem odstavku tega člena se uradnika, ki je bil že pred začetkom opravljanja položaja kot uradnik zaposlen v istem ali drugem državnem organu ali upravi lokalne skupnosti, premesti na delovno mesto, ki ustreza njegovemu nazivu in za katero izpolnjuje pogoje. Če takega delovnega mesta ni, mu delovno razmerje preneha, ima pa pravico do odpravnine, ki mu zaradi prenehanja potrebe po njegovem delu pripada v skladu s predpisi, ki urejajo delovna razmerja.

(8) Uradnik, ki mu preneha položaj po četrtem odstavku tega člena ali je razrešen po petem odstavku tega člena, pa pred imenovanjem na položaj ni imel statusa uradnika, ima pravico do odpravnine v višini ene petine povprečne mesečne bruto plače, kot jo je prejemal do razrešitve, za vsak polni mesec, ki je ostal do izteka dobe imenovanja na položaj. Temu uradniku s prenehanjem položaja preneha delovno razmerje. Predstojnik lahko v soglasju z uradnikom iz tega odstavka namesto pravice do odpravnine uradniku zagotovi delovno mesto v istem ali drugem organu, na katerem se delo opravlja v nazivu iste stopnje, kot se opravlja delo na položaju, s katerega je bil uradnik razrešen.

(9) V času od sprožitve natečajnega postopka do imenovanja novega uradnika na položaj iz drugega odstavka 82. člena tega zakona lahko brez javnega natečaja največ šest mesecev naloge na tem položaju opravlja vršilec dolžnosti. Za vršilca dolžnosti je brez javnega natečaja lahko imenovana oseba, ki izpolnjuje predpisane pogoje. V primeru ponovitve postopka javnega natečaja prične rok iz tega odstavka ponovno teči. Po dveh ponovitvah javnega natečaja se rok lahko podaljša le, če se na javnem natečaju ne izkažeta kot primerna vsaj dva kandidata.

3. Nazivi

84. člen (pridobitev naziva)

(1) Uradnik izvršuje javne naloge v nazivu.

(2) Naziv se pridobi z imenovanjem po izbiri uradnika na javnem natečaju v skladu s tem zakonom ali z napredovanjem v višji naziv.

(3) Uradnik se imenuje v naziv z odločbo, v kateri se določi naziv in datum pridobitve naziva.

(4) Uradnik se po izbiri na javnem natečaju imenuje v najnižji naziv, v katerem se opravlja delo na uradniškem delovnem mestu, za katero bo sklenil pogodbo o zaposlitvi.

85. člen (nazivi)

(1) Nazivi se razporedijo v 16 stopenj.

(2) Nazivi so:

- nazivi prvega kariernega razreda:
naziv prve stopnje: višji sekretar;
naziv druge stopnje: sekretar;
naziv tretje stopnje: podsekretar;
- nazivi drugega kariernega razreda:
naziv četrte stopnje: višji svetovalec I;
naziv pete stopnje: višji svetovalec II;
naziv šeste stopnje: višji svetovalec III;
- nazivi tretjega kariernega razreda:
naziv sedme stopnje: svetovalec I;
naziv osme stopnje: svetovalec II;
naziv devete stopnje: svetovalec III;
- nazivi četrtega kariernega razreda:
naziv desete stopnje: višji referent I;
naziv enajste stopnje: višji referent II;
naziv dvanajste stopnje: višji referent III;
- nazivi petega kariernega razreda:
naziv trinajste stopnje: referent I;
naziv štirinajste stopnje: referent II;
naziv petnajste stopnje: referent III;
naziv šestnajste stopnje: referent IV.

(3) Poimenovanja nazivov uradnikov v pravosodnih organih, pripadnikov Slovenske vojske, diplomatov, policistov, paznikov, carinikov, inšpektorjev in drugih uradnikov s posebnimi pooblastili in dolžnostmi se določijo s posebnim zakonom ali z uredbo vlade.

(4) Poimenovanja nazivov v drugih državnih organih se lahko določijo z aktom državnega organa.

(5) Pri določitvi poimenovanj nazivov je potrebno upoštevati določbe o kariernih razredih in najvišjem skupnem številu nazivov ter najvišjem številu nazivov v posameznih kariernih razredih iz prvega in drugega odstavka tega člena. Določba tega odstavka ne velja za poimenovanje nazivov v Slovenski vojski.

86. člen (pogoji za imenovanje v naziv)

(1) Pogoji za imenovanje v naziv so:

1. najmanj predpisana izobrazba;
2. strokovni izpit;
3. znanje uradnega jezika.

(2) Kot pogoj za imenovanje v naziv se lahko določijo tudi delovne izkušnje in drugi pogoji v skladu z zakonom.

87. člen (predpisana izobrazba za nazive)

(1) Predpisana izobrazba za nazive prvega kariernega razreda je univerzitetna izobrazba ali visoka strokovna izobrazba s specializacijo oziroma magisterijem.

(2) Predpisana izobrazba za nazive drugega in tretjega kariernega razreda je najmanj visoka strokovna izobrazba.

(3) Predpisana izobrazba za nazive četrtega kariernega razreda je najmanj višja strokovna izobrazba.

(4) Predpisana izobrazba za nazive petega kariernega razreda je najmanj srednja splošna ali srednja strokovna izobrazba.

88. člen (drugi pogoji za imenovanje v naziv)

(1) Pogoje glede dolžine zahtevanih delovnih izkušenj za imenovanje v nazive ob sklenitvi delovnega razmerja v organih državne uprave, pravosodnih organih in upravah lokalnih skupnosti določi vlada; za druge organe se to vprašanje uredi s splošnim aktom organa.

(2) Za imenovanje v naziv so pogoji tudi:

1. državljanstvo Republike Slovenije;
2. da oseba ni bila pravnomočno obsojena zaradi naklepnega kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti, in da ni bila obsojena na nepogojno kazen zapora v trajanju več kot šest mesecev;
3. da zoper osebo ni vložena pravnomočna obtožnica zaradi naklepnega kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti.

89. člen (spregled ustreznega strokovnega izpita za imenovanje v naziv)

(1) V naziv se lahko imenuje posameznik, ki nima ustreznega strokovnega izpita za imenovanje v naziv, pod pogojem, da najkasneje v enem letu od sklenitve delovnega razmerja opravi ustrezen strokovni izpit za imenovanje v naziv.

(2) Če uradnik zaradi razlogov, ki so na njegovi strani, ne izpolni pogoja iz prejšnjega odstavka najkasneje v enem letu od sklenitve delovnega razmerja, mu preneha delovno razmerje in se imenovanje v naziv razveljavi, razen v primerih upravičene odsotnosti v skladu z zakonom.

(3) V državnih organih, ki niso organi državne uprave, se lahko imenuje v naziv posameznik, ki namesto opravljanega strokovnega izpita izpolnjuje druge pogoje, določene v splošnem aktu organa, vendar se v takšnem primeru lahko premesti na delovno mesto v organu državne uprave ali v upravi lokalne skupnosti le pod pogojem, da v roku iz drugega odstavka tega člena opravi strokovni izpit.

90. člen
(pristojnost za imenovanje v naziv)

(1) V organih državne uprave in upravah lokalnih skupnosti imenuje uradnike v nazive predstojnik. V naziv višji sekretar v organih državne uprave imenuje uradnike vlada.

(2) V drugih državnih organih imenuje v nazive predstojnik, če ni z zakonom, poslovníkom ali drugim splošnim aktom državnega organa določeno drugače.

91. člen
(izguba oziroma razrešitev naziva)

Pridobljen naziv ugasne z dnem prenehanja delovnega razmerja uradnika, z razrešitvijo in z izvedenim napredovanjem v višji naziv. Uradnik se razreši naziva:

1. v primeru ugotovljene nesposobnosti v skladu s tem zakonom;
2. v primeru premestitve iz poslovnih razlogov;
3. na lastno željo oziroma s soglasjem uradnika;
4. v drugih primerih, ki jih določa zakon.

XII. poglavje
PRAVICE IN OBVEZNOSTI

1. Pravice in obveznosti javnih uslužbencev

92. člen
(določanje pravic in obveznosti)

(1) Pravice in obveznosti javnih uslužbencev so določene s predpisi s področja delovnega prava in kolektivnimi pogodbami, če zakon ne določa drugače.

(2) Predstojnik ne sme sprejeti odločitve, ki bi zagotavljala javnemu uslužbencu manjše ali večje pravice oziroma manj ali bolj ugodne pogoje dela, kot so določeni z akti iz prvega odstavka tega člena.

93. člen
(opravljanje dela)

(1) Javni uslužbenec mora opravljati delo v skladu s predpisi, kolektivno pogodbo, pogodbo o zaposlitvi, splošnimi akti organa in kodeksom etike.

(2) Pravila, ki jih vsebujejo splošni akti organa, morajo biti takšna, da se z njimi zagotavlja opravljanje dela v skladu s predpisi in kolektivno pogodbo, ter ne smejo vsebovati določb, ki bi presegle ta okvir. Določbe splošnih aktov organa, ki niso v skladu s predpisi in kolektivno pogodbo, so nične.

94. člen
(opravljanje dela po navodilih in odredbah)

(1) Pri opravljanju dela mora javni uslužbenec upoštevati navodila nadrejenega, razen če po zakonu ni vezan na ravnanje po navodilih nadrejenih oseb.

(2) Javni uslužbenec lahko zahteva pisno odredbo in pisno navodilo, če meni, da je vsebina ustne odredbe ali ustnega navodila nejasna. Na podlagi pisne odredbe in pisnega navodila mora opraviti zahtevano delo oziroma ga opraviti na zahtevan način.

(3) Javni uslužbenec lahko zahteva pisno odredbo in pisno navodilo, če meni, da bi izvršitev ustne odredbe oziroma navodila pomenila protipravno ravnanje oziroma povzročila škodo.

(4) Javni uslužbenec lahko odkloni izvršitev odredbe oziroma navodila, če bi pomenila protipravno ravnanje.

(5) Javni uslužbenec mora odkloniti izvršitev odredbe oziroma navodila, če bi pomenila kaznivo dejanje.

(6) Javni uslužbenec je prost odškodninske in disciplinske odgovornosti, če je storil disciplinsko kršitev oziroma povzročil škodo z izvršitvijo pisne odredbe oziroma navodila nadrejenega, ali z izvršitvijo ustne odredbe, če nadrejeni kljub njegovi pisni zahtevi ni izdal pisne odredbe oziroma navodila.

95. člen **(delo izven opisa delovnega mesta)**

(1) Po pisni odločitvi predstojnika mora javni uslužbenec namesto dela, ki sodi v opis dela njegovega delovnega mesta, opraviti tudi delo, ki ne spada v opis dela delovnega mesta, ustreza pa njegovi strokovni usposobljenosti (v nadaljnjem besedilu: drugo delo).

(2) Drugo delo se lahko odredi, če je delo potrebno opraviti zaradi začasno povečanega obsega dela ali zaradi nadomestitve dela začasno odsotnega javnega uslužbenca.

(3) Z aktom iz prvega odstavka tega člena se določi vrsta in obseg drugega dela ter čas trajanja tega dela.

96. člen **(povečan obseg dela)**

(1) [prenehal veljati](#).

(2) Predstojnik lahko posameznim javnim uslužbencem pisno odredi delo preko polnega delovnega časa, pri čemer se časovna omejitev dnevne, tedenskega in mesečnega delovnega časa preko polnega delovnega časa upošteva kot povprečna omejitev v določenem časovnem obdobju, ki ne sme biti daljše od štirih mesecev. Pri izračunu povprečja se ne upoštevata letni dopust in odsotnost z dela zaradi bolezni.

97. člen **(opravljanje dodatnega dela v interesu delodajalca)**

(1) Po odločitvi predstojnika mora javni uslužbenec prevzeti opravljanje dodatnega dela, ki je v interesu delodajalca, če dodatno delo ustreza njegovi strokovni usposobljenosti.

(2) Predmet dodatnega dela iz prvega odstavka tega člena je predvsem sodelovanje v nadzornih organih z namenom izvrševanja pravic ustanovitelja in sodelovanje v komisiji za pritožbe.

(3) Za dodatno delo se uporabljajo določbe 98. člena tega zakona.

98. člen (opravljanje dela v projektni skupini)

(1) Javni uslužbenec mora opravljati delo v projektni skupini v organu, pri katerem dela, če ga predstojnik vanjo imenuje.

(2) Po odločitvi predstojnika oziroma na lastno željo s soglasjem predstojnika mora oziroma lahko javni uslužbenec opravlja delo v projektni skupini v drugem organu.

(3) Delo v projektni skupini mora ustrezati strokovni usposobljenosti javnega uslužbenca. Sklep o ustanovitvi projektne skupine mora vsebovati tudi podatke o obsegu dela v projektni skupini in o razbremenitvi dela, ki ga javni uslužbenec opravlja na svojem delovnem mestu, če delo v projektni skupini presega okvir nalog delovnega mesta.

(4) Kadar projektno skupino imenuje vlada, soglasje predstojnika ni potrebno, če v projektni skupini sodeluje javni uslužbenec, ki dela v organu državne uprave.

(5) Če gre za večji obseg dela, se lahko sklene med organoma pisni sporazum o načinu financiranja dela javnega uslužbenca.

99. člen (opravljanje manj zahtevnega dela)

(1) Javni uslužbenec mora v primeru višje sile, naravne in druge nesreče, izjemnega povečanja obsega dela ter v primeru drugih nepredvidljivih razmer začasno, vendar ne več kot tri mesece, opravljati manj zahtevno delo, če tako odredi nadrejeni.

(2) V primeru opravljanja manj zahtevnega dela prejema javni uslužbenec enako plačo, kot jo prejema na svojem delovnem mestu.

100. člen (opravljanje drugih dejavnosti in konflikt interesov)

(1) Uradnik ne sme opravljati dejavnosti, če:

1. je dejavnost v nasprotju s konkurenčno prepovedjo ali konkurenčno klavzulo po zakonu, ki ureja delovna razmerja;
2. bi opravljanje dejavnosti lahko vplivalo na nepristransko opravljanje dela;
3. bi pri opravljanju dejavnosti lahko zlorabil informacije, do katerih ima dostop pri opravljanju nalog v službi in ki niso javno dostopne;
4. je opravljanje dejavnosti v škodo ugledu organa.

(2) Preden uradnik začne opravljati dejavnost, za katero meni, da bi bila ali bi utegnila biti v nasprotju s prvim odstavkom tega člena, mora to sporočiti predstojniku. Kršitev dolžnosti iz tega odstavka je lažja disciplinska kršitev.

(3) Opravljanje dejavnosti iz prvega odstavka tega člena prepove uradniku predstojnik s sklepom.

(4) Dolžnost sporočanja in omejitve iz tega člena ne veljajo za dejavnosti znanstvenega in pedagoškega dela, dela v kulturnih, umetniških, športnih, humanitarnih in

drugih podobnih društvih in organizacijah, dela na publicističnem področju in za članstvo oziroma delovanje v političnih strankah.

(5) Uradniki na položajih generalnega direktorja, generalnega sekretarja, predstojnika organa v sestavi, predstojnika vladne službe, načelnika upravne enote in direktorja občinske uprave oziroma tajnika občine ne smejo opravljati pridobitnih dejavnosti, razen znanstvenega, raziskovalnega, pedagoškega, umetniškega in publicističnega dela oziroma kulturne dejavnosti.

(6) Pravne osebe, v katerih ima uradnik na položaju iz petega odstavka tega člena ali njegov zakonec, sorodnik v ravni vrsti oziroma sorodnik v stranski vrsti do tretjega kolena več kot 20% delež, ne smejo poslovati z organom, v katerem uradnik dela. Pogodba, sklenjena v nasprotju s tem členom, je nična.

(7) Uradnik, ki oceni, da je nastal položaj, v katerem bi njegov osebni interes lahko vplival na nepristransko in objektivno opravljanje njegovih nalog oziroma v katerem okoliščine vzbujajo dvom o njegovi nepristranskosti in objektivnosti, mora o tem takoj, ko je glede na okoliščine mogoče, obvestiti predstojnika in ravnati v skladu z njegovimi navodili. Predstojnik mora v tem primeru zagotoviti, da se naloge opravijo zakonito, nepristransko in objektivno oziroma preveriti, ali so bile tako opravljene.

XIII. poglavje IZOBRAŽEVANJE, USPOSABLJANJE IN IZPOPOLNJEVANJE

101. člen **(izobraževanje v interesu delodajalca)**

(1) Javni uslužbenec ima pravico do kandidiranja za napotitev na izobraževanje za pridobitev dodatne izobrazbe v interesu delodajalca (v nadaljnjem besedilu: nadaljnje izobraževanje).

(2) Napotitev na nadaljnje izobraževanje se izvaja po izvedenem internem natečaju, ki ga objavi predstojnik, če so zagotovljena finančna sredstva.

(3) Pravice in obveznosti javnega uslužbenca, ki je napoten na nadaljnje izobraževanje, se določijo s pogodbo, ki jo skleneta predstojnik in javni uslužbenec.

(4) Javni uslužbenec, ki je napoten na nadaljnje izobraževanje, mora po končanem izobraževanju ostati v delovnem razmerju pri istem delodajalcu vsaj še toliko časa, kot je v skladu s študijskim programom trajalo izobraževanje. V nasprotnem primeru ima delodajalec pravico do povrnitve sorazmernega dela plačanih stroškov izobraževanja.

102. člen **(pravica in dolžnost do usposabljanja in izpopolnjevanja)**

(1) Javni uslužbenec ima pravico in dolžnost usposablјati se na delovnem mestu in izpopolnjevati svoje strokovno znanje po določenem programu in po napotitvi nadrejenega.

(2) Stroški usposabljanja in izpopolnjevanja na delovnem mestu, ki se izvaja v skladu z določenim programom, bremenijo delodajalca.

103. člen

(strategija in načrt izobraževanja, izpopolnjevanja in usposabljanja)

(1) Strategijo izobraževanja, usposabljanja in izpopolnjevanja, ki zajema vsebine, ki so pomembne za vse organe, določi vlada. Predlog strategije na podlagi strokovnih analiz pripravi ministrstvo, pristojno za upravo.

(2) Z načrtom izobraževanja, usposabljanja in izpopolnjevanja se določijo vsebine izobraževanja, usposabljanja in izpopolnjevanja ter višina sredstev, ki so namenjena za nadaljnje izobraževanje in za izvajanje usposabljanja in izpopolnjevanja. Načrt izobraževanja, usposabljanja in izpopolnjevanja za posamezen organ določi predstojnik po predhodnem mnenju sindikatov.

(3) Načrt izobraževanja, usposabljanja in izpopolnjevanja mora biti usklajen v enem mesecu po uveljavitvi državnega proračuna oziroma proračuna lokalne skupnosti.

104. člen (spremljanje in izvajanje strategije)

(1) Poročilo o izvajanju strategije sprejme vlada na predlog ministrstva, pristojnega za upravo.

(2) Predstojnik mora najkasneje v treh mesecih po sprejetju načrta izobraževanja, usposabljanja in izpopolnjevanja pripraviti poročilo o izvedbi in učinkih načrta, ki je bil sprejet za prejšnje obdobje.

105. člen (spremljanje kariere in strokovnosti dela javnih uslužbencev)

Nadrejeni mora spremljati delo, strokovno usposobljenost in kariero javnih uslužbencev in vsaj enkrat letno opraviti o tem razgovor z vsakim javnim uslužbencem.

XIV. poglavje PRIPRAVNIŠTVO

106. člen (pripravnik)

(1) Za pripravnika se sprejme oseba, ki prvič sklene delovno razmerje in se usposablja za opravljanje dela oziroma za opravo predpisanega strokovnega izpita. Pripravnik se sprejme v delovno razmerje za določen čas trajanja pripravniške dobe.

(2) Če je pripravnik v času pripravniške dobe opravičeno odsoten več kot en mesec, se mu pripravništvo za čas odsotnosti ustrezno podaljša. Za opravičeno odsotnost se štejejo primeri, ko je pripravnik kljub odsotnosti upravičen do prejemanja nadomestila plače. O podaljšanju pripravništva iz opravičenih razlogov odloči oseba, ki izvršuje pravice delodajalca.

107. člen (program usposabljanja pripravnika)

- (1) V času pripravniške dobe se pripravnik usposablja po določenem programu.
- (2) Za usposabljanje med pripravništvom so odgovorni mentor in druge osebe, ki spremljajo delo pripravnika. Mentorja imenuje predstojnik.
- (3) Mentor določi individualni program usposabljanja pripravnika, v katerem določi osebe, ki spremljajo delo pripravnika v posameznih obdobjih. Po končani pripravniški dobi izdelajo mentor in osebe, ki so spremljale pripravnikovo delo, pisna mnenja.

108. člen (trajanje pripravništva)

- (1) Trajanje in izvedbo pripravništva določi vlada z uredbo.
- (2) Pripravništvo se lahko opravlja tudi volontersko, brez sklenitve delovnega razmerja.

109. člen (sklenitev delovnega razmerja pripravnika)

- (1) Način in potek ter program usposabljanja pripravnikov za opravljanje dela oziroma opravo strokovnega izpita za imenovanje v naziv določi minister, pristojen za upravo.
- (2) Po opravljenem pripravništvu in strokovnem izpitu se lahko s pripravnikom sklene delovno razmerje za uradniško delovno mesto za nedoločen čas brez javnega natečaja, če je bil pripravnik izbran na javnem natečaju ali če gre za pripravnika – štípendista, ki je bil izbran na javnem natečaju.

110. člen (izvajanje praktičnega pouka)

- (1) Praktični pouk vajencev, dijakov in študentov poteka pod strokovnim vodstvom mentorja, ki ga imenuje predstojnik.
- (2) Med opravljanjem praktičnega pouka je praktikant zavarovan za primer nesreče pri delu in poklicne bolezni.
- (3) Praktikant dobi nagrado.

XV. poglavje OCENJEVANJE, NAPREDOVANJE IN PRIZNANJA JAVNIH USLUŽBENCEV

111. člen (ocenjevanje in napredovanje uradnikov)

- (1) Ocenjevanje uradnikov, ki se izvaja na podlagi zakona, ki ureja sistem plač v javnem sektorju, se uporablja tudi za spodbujanje kariere in pravilno odločanje o njihovem napredovanju.

(2) Postopek in pogoje napredovanja v višji naziv za organe državne uprave, pravosodne organe in uprave lokalnih skupnosti določi vlada z uredbo.

112. člen
(pogoji za podeljevanje priznanj)

Za izjemne uspehe, ki prispevajo k uspešnosti in učinkovitosti poslovanja ter ugledu organa, zmanjšanju stroškov poslovanja in skrajševanju delovnih postopkov, se javnim uslužbencem podeljujejo priznanja.

113. člen
(črtan)

114. člen
(črtan)

115. člen
(črtan)

116. člen
(črtan)

117. člen
(črtan)

XVI. poglavje
NAPREDOVANJE IN PRIZNANJA
(črtano)

1. Napredovanje
(črtan)

118. člen
(črtan)

119. člen
(črtan)

120. člen
(črtan)

2. Priznanja
(črtan)

121. člen
(črtan)

XVII. poglavje
DISCIPLINSKA ODGOVORNOST
(črtano)

1. Uresničevanje disciplinske odgovornosti
(črtan)

122. člen
(črtan)

123. člen
(črtan)

124. člen
(črtan)

125. člen
(črtan)

126. člen
(črtan)

127. člen
(črtan)

128. člen
(črtan)

129. člen
(črtan)

130. člen
(črtan)

2. Začasna odstranitev od dela
(črtan)

131. člen
(črtan)

**132. člen
(črtan)**

**133. člen
(črtan)**

**134. člen
(črtan)**

XVIII. poglavje
ODŠKODNINSKA ODGOVORNOST

**135. člen
(odškodninska odgovornost javnega uslužbenca)**

(1) Javni uslužbenec je odškodninsko odgovoren za škodo, ki jo protipravno povzroči delodajalcu pri delu ali v zvezi z delom naklepno ali iz hude malomarnosti.

(2) Za škodo, ki jo na delu ali v zvezi z delom protipravno povzroči javni uslužbenec tretji osebi, je nasproti tej osebi odškodninsko odgovoren delodajalec.

(3) Tretja oseba lahko kot oškodovanec zahteva povračilo škode tudi od tistega, ki ji je protipravno povzročil škodo, če je bila škoda povzročena naklepno.

**136. člen
(odškodninski postopek za škodo, povzročeno organu)**

(1) O odškodnini se lahko odloči v disciplinskem postopku, če je škoda nastala zaradi disciplinske kršitve.

(3) Sklep o ugotovitvi odškodninske odgovornosti ni izvršilni naslov, kar se izrecno zapiše v sklep.

**137. člen
(pisni dogovor, pavšalna odškodnina)**

(1) O višini in načinu poravnave škode, ki je povzročena delodajalcu, je mogoč pisni dogovor med predstojnikom in povzročiteljem škode.

(2) Pisni dogovor je izvršilni naslov.

(3) Če bi ugotavljanje višine škode povzročilo nesorazmerne stroške, se odškodnina odmeri v pavšalnem znesku, če so primeri škodnih dejanj in višina pavšalne odškodnine določeni v kolektivni pogodbi.

**138. člen
(oprostitev odškodninske odgovornosti)**

Če je javni uslužbenec oproščen odškodninske odgovornosti po šestem odstavku 94. člena tega zakona, je odškodninsko odgovoren nadrejeni, ki je izdal odredbo oziroma navodilo.

139. člen
(škoda, povzročena tretji osebi)

(1) Za izplačano odškodnino za škodo, ki jo je javni uslužbenec na delu ali v zvezi z delom naklepno povzročil tretji osebi, uveljavlja delodajalec, ki je škodo izplačal, regresni zahtevek za poplačilo celotne izplačane odškodnine.

(2) Za izplačano odškodnino za škodo, ki jo je na delu ali v zvezi z delom iz hude malomarnosti povzročil javni uslužbenec tretji osebi, uveljavi delodajalec, ki je škodo izplačal, regres za poplačilo celotne izplačane odškodnine ali za delno poplačilo.

(3) Za regres se uporabljajo določbe od 136. do vključno 138. člena tega zakona.

140. člen
(odškodninska odgovornost delodajalca)

(1) Če je javnemu uslužbencu povzročena škoda pri delu ali v zvezi z delom pri organu, jo mora povrniti delodajalec po splošnih načelih civilnega prava.

(2) Odškodninska odgovornost se nanaša tudi na škodo, ki jo delodajalec povzroči javnemu uslužbencu s kršenjem pravic iz delovnega razmerja.

(3) O višini in načinu poravnave škode je mogoč pisni dogovor med predstojnikom in javnim uslužbencem, kateremu je bila povzročena škoda. Pisni dogovor je izvršilni naslov.

(4) Za odškodninsko odgovornost po tem členu se uporabljajo določbe o pavšalni odškodnini iz 137. člena tega zakona.

XIX. poglavje
UGOTAVLJANJE NESPOSOBNOSTI
(črtano)

141. člen
(črtan)

142. člen
(črtan)

143. člen
(črtan)

144. člen
(črtan)

**145. člen
(črtan)**

**146. člen
(črtan)**

XX. poglavje
PREMESTITEV

**147. člen
(pogoji za premestitev)**

(1) Javni uslužbenec se v okviru istega delodajalca premesti na drugo delovno mesto zaradi delovnih potreb (brez soglasja) ali s soglasjem oziroma na lastno željo. Premestitev je lahko trajna ali začasna. Začasna premestitev lahko traja največ dve leti.

(2) Premestitev je mogoča na ustrezno delovno mesto, za katero javni uslužbenec izpolnjuje predpisane pogoje in ga je sposoben opravljati. Uradnika je mogoče trajno premestiti le na uradniško delovno mesto, ki se lahko opravlja v nazivu iste stopnje, razen če je premestitev izvedena iz razloga nesposobnosti za uradniško delovno mesto ali iz poslovnega razloga.

(3) Ne glede na prejšnji odstavek je uradnika mogoče, če s tem soglaša, premestiti na strokovno-tehnično delovno mesto. Pri tem se lahko s pogodbo o zaposlitvi določi, da uradniku miruje naziv in da se čas opravljanja dela na strokovno-tehničnem delovnem mestu, na katero je premeščen, všteva v napredovalno obdobje.

(4) Uradnika je možno začasno premestiti tudi na delovno mesto, na katerem se opravljajo zahtevnejše naloge v višjem nazivu. Uradnik mora izpolnjevati pogoje glede zahtevane izobrazbe za takšno delovno mesto, vendar se ga lahko ne imenuje v višji naziv, temveč se mu za čas premestitve določijo pravice glede na višji naziv.

(5) Soglasje javnega uslužbenca k premestitvi se lahko izkazuje samo s podpisom aneksa k pogodbi o zaposlitvi.

(6) Za javne uslužbenke se ne uporablja določba zakona o delovnih razmerjih, ki ureja odpoved s ponudbo nove pogodbe.

**148. člen
(omejitve premestitev)**

Premestitev zaradi delovnih potreb ni dopustna v času začasne nezmožnosti za delo zaradi bolezni, med nosečnostjo in med starševskim dopustom.

**149. člen
(premestitev zaradi delovnih potreb)**

(1) Zaradi delovnih potreb se javni uslužbenec premesti na prosto uradniško delovno mesto oziroma strokovno-tehnično delovno mesto pri istem ali drugem organu, če:

1. so podani poslovni razlogi;
2. je ugotovljeno, da je javni uslužbenec nesposoben za svoje delovno mesto;

3. predstojnik oceni, da je mogoče na ta način zagotoviti učinkovitejše oziroma smotrnejše delo organa;
4. se trajno spremeni obseg dela ali racionalizirajo delovni postopki in javni uslužbenec nima več polne delovne obremenitve in
5. v drugih primerih, ki jih določa zakon.

(2) Premestitev zaradi delovnih potreb je na območju Republike Slovenije dopustna le, če kraj opravljanja dela v primeru premestitve od dotedanjšega kraja opravljanja dela ni oddaljen več kot 70 km oziroma več kot eno uro vožnje z javnim prevozom.

(3) Določba drugega odstavka se ne uporablja za premestitve javnih uslužbencev ministrstva, pristojnega za zunanje zadeve, v okviru notranje in zunanje službe.

150. člen **(postopek premestitve zaradi delovnih potreb)**

(1) Premestitev zaradi delovnih potreb se opravi s sklepom o premestitvi, če javni uslužbenec s premestitvijo ne soglaša. Sklep o premestitvi zaradi delovnih potreb v okviru istega organa izda predstojnik, v drug organ pa sporazumno predstojnika obeh organov.

(2) Sklep o premestitvi zaradi delovnih potreb vsebuje kraj in dan začetka dela na drugem delovnem mestu ter pravice in obveznosti, povezane z novim delovnim mestom.

(3) Sklep o premestitvi zaradi delovnih potreb v okviru organov državne uprave lahko izda tudi vlada na predlog predstojnika organa, v katerega naj bi bil javni uslužbenec premeščen; pri tem je potrebno upoštevati poslovne potrebe organa, v katerem javni uslužbenec, ki naj bi bil premeščen, dela, in določiti ustrezen odložni rok za premestitev.

151. člen **(postopek premestitve na lastno željo oziroma s soglasjem)**

(1) Premestitev na željo oziroma s soglasjem javnega uslužbenca se izvede s sklenitvijo aneksa k pogodbi o zaposlitvi, ki ga, če gre za premestitev v drug organ, na strani delodajalca skleneta predstojnika obeh organov; če gre za drugega delodajalca, se premestitev izvede s sporazumno razvezo pogodbe o zaposlitvi in sklenitvijo nove pogodbe o zaposlitvi.

(2) O premestitvi v drug organ na željo javnega uslužbenca znotraj organov državne uprave lahko brez soglasja organa, v katerem dela javni uslužbenec, ki želi biti premeščen, odloči vlada. Aneks k pogodbi o zaposlitvi v tem primeru na strani delodajalca sklene predstojnik organa, v katerega je javni uslužbenec premeščen.

152. člen **(nadaljevanje delovnega razmerja)**

V primeru premestitve iz enega v drug organ pri istem delodajalcu delovno razmerje ne preneha.

152.a člen **(postopek premestitve javnega uslužbenca brez soglasja)**

(1) Premestitev brez soglasja javnega uslužbenca začne učinkovati z dnem, ki je določen v sklepu o premestitvi, vendar ne prej kot sedmi dan po vročitvi sklepa o premestitvi.

(2) Če je bil javni uslužbenec začasno premeščen brez svojega soglasja, ima ob poteku roka začasne premestitve pravico vrnitve na delovno mesto, na katerem je delo opravljal pred premestitvijo.

152.b člen (mirovanje pravic in obveznosti iz delovnega razmerja)

(1) Predstojnik in javni uslužbenec se lahko sporazumno dogovorita o mirovanju pravic in obveznosti iz delovnega razmerja. V času mirovanja pravic in obveznosti iz delovnega razmerja lahko javni uslužbenec sklene delovno razmerje z drugim delodajalcem v skladu z dogovorom.

(2) V času mirovanja pravic javnemu uslužbencu miruje tudi naziv. Po prenehanju delovnega razmerja pri drugem delodajalcu se javni uslužbenec brez javnega natečaja takoj vrne na delovno mesto, ki se opravlja v nazivu, ki ga je dosegel pred pričetkom mirovanja pravic.

XXI. poglavje PRENEHANJE VELJAVNOSTI POGODBE O ZAPOSLOTVI

1. Ukinitve organa in prenos nalog

153. člen (ukinitve organa in prenos nalog)

(1) Če se organ ukine, prevzame organ, v katerega delovno področje preidejo naloge, vse javne uslužbenke. Delovno razmerje javnim uslužbencem ne preneha. Javni uslužbenci se razporedijo na enaka delovna mesta.

(2) Če naloge organa, ki je bil ukinjen, ne preidejo na drug organ, preneha javnemu uslužbencu delovno razmerje pod pogoji, določenimi v tem poglavju (poslovni razlog). Organ v tem primeru dokončno preneha delovati šele, ko predstojnik izvede postopek v zvezi s prenehanjem delovnih razmerij iz poslovnega razloga.

(3) Določba prvega odstavka tega člena se uporablja tudi v primeru, ko pride do prenosa nalog z enega na drug organ, pa ne pride do ukinitve organa.

(4) V primeru, ko prevzame naloge državnega organa uprava lokalne skupnosti ali obratno, delovno razmerje preneha in se z naslednjim dnem ponovno sklene pri novem delodajalcu brez objave oziroma javnega natečaja, pri čemer javni uslužbenci obdržijo enakovredna delovna mesta in vse pravice, pridobljene s pogodbo o zaposlitvi pri prejšnjem delodajalcu oziroma z odločbo.

(5) V primeru, ko se naloge organa prenesejo na osebo javnega prava ali drugo pravno ali fizično osebo, se zagotovi prevzem vseh javnih uslužbenecv, ki so opravljali te naloge v organu.

2. Splošne določbe o prenehanju veljavnosti pogodbe o zaposlitvi

154. člen
(načini prenehanja veljavnosti pogodbe o zaposlitvi)

(1) Pogodba o zaposlitvi javnega uslužbenca preneha veljati na načine, ki jih določa zakon o delovnih razmerjih, po samem zakonu pa tudi v naslednjih primerih:

1. če uradnik ne opravi ustreznega strokovnega izpita, ki je bil kot pogoj določen v pogodbi o zaposlitvi, razen če ga ne opravi zaradi razlogov, ki niso na njegovi strani; delovno razmerje mu preneha naslednji dan po preteku roka, določenega s pogodbo o zaposlitvi.
2. če je s pravnomočno sodbo obsojen za naklepno kaznivo dejanje, ki se preganja po uradni dolžnosti, z nepogojno kaznijo več kot šest mesecev zapora; delovno razmerje mu preneha s sklepom, ki ga izda predstojnik, najkasneje pa 15. dan po vročitvi pravnomočne sodbe delodajalcu.
3. na drug način, če tako določa ta zakon oziroma področni zakon, ki ureja delovna razmerja javnih uslužbencev v organih.

(2) Z dnem prenehanja veljavnosti pogodbe o zaposlitvi uradniku ugasneta naziv in položaj.

(3) Za posamezne načine prenehanja veljavnosti pogodbe o zaposlitvi se uporablja zakon o delovnih razmerjih, če ta zakon ne določa drugače.

3. Posebnosti redne odpovedi

155. člen
(vročitev odpovedi pogodbe o zaposlitvi)

Odpoved pogodbe o zaposlitvi se vroči v skladu z zakonom, ki ureja splošni upravni postopek.

156. člen
(redna odpoved iz poslovnih razlogov)

(1) Glede razlogov za redno odpoved delodajalca iz poslovnih razlogov se ne uporabljajo določbe zakona o delovnih razmerjih, temveč določbe tega zakona.

(2) Javnemu uslužbencu lahko delovno razmerje preneha ali pa je premeščen na delovno mesto, ki ne ustreza njegovemu nazivu, zaradi zmanjšanja obsega javnih nalog, privatizacije javnih nalog, iz organizacijskih, strukturnih, javnofinančnih ali podobnih razlogov (v nadaljnjem besedilu: poslovni razlog).

(3) Podlaga za ugotovitev razloga za prenehanje delovnega razmerja oziroma premestitev iz poslovnega razloga je sprememba akta oziroma aktov o notranji organizaciji in sistemizaciji delovnih mest (v nadaljnjem besedilu: reorganizacija).

(4) Odločitev o reorganizaciji se lahko sprejme na ravni organa, za organe državne uprave pa na predlog organa o uvedbi reorganizacije odloči vlada.

(5) Reorganizaciji mora biti priložena obrazložitev, ki vsebuje cilje reorganizacije, razloge za izvedbo reorganizacije, analizo delovnih opravil in delovnih postopkov ter število in strukturo delovnih mest in število javnih uslužbencev.

(6) Z obrazloženo reorganizacijo mora predstojnik seznaniti reprezentativne sindikate v organu, ki lahko dajo k analizi delovnih opravil in delovnih postopkov mnenje.

Usklajevanje reorganizacije z reprezentativnimi sindikati v organu se izvede v skladu z določbami 26. člena.

157. člen **(program razreševanja presežnih javnih uslužbencev)**

(1) Glede programa razreševanja presežnih javnih uslužbencev se uporabljajo določbe zakona o delovnih razmerjih, pri čemer se za ugotavljanje, ali reorganizacija prizadene večje število javnih uslužbencev, upošteva število javnih uslužbencev in presežnih javnih uslužbencev za vsak organ posebej.

(2) Program razreševanja presežnih javnih uslužbencev se za organe, ki so vključeni v interni trg dela, pripravi tako, da se upoštevajo kadrovske potrebe vseh organov, ki so vključeni v interni trg dela.

158. člen **(ugotavljanje možnosti premestitve)**

(1) Glede ugotavljanja možnosti premestitve in glede prednostne pravice do zaposlitve se ne uporabljajo določbe zakona o delovnih razmerjih, temveč določbe tega zakona.

(2) Uradnik, čigar delo na delovnem mestu, na katerem dela, ni več potrebno, se premesti na delovno mesto, ki se opravlja v istem nazivu in za katero izpolnjuje pogoje ter je zanj ustrezno strokovno usposobljen, če je tako delovno mesto v organu prosto; strokovno-tehnični uslužbenec se premesti na delovno mesto, ki je ovrednoteno z najmanj enako osnovno plačo in za katero izpolnjuje pogoje ter je zanj ustrezno strokovno usposobljen, če je tako delovno mesto v organu prosto.

(3) Če presežnega javnega uslužbenca ni mogoče premestiti v skladu z drugim odstavkom tega člena, se mu lahko zagotovi poklicna prekvalifikacija ali dokvalifikacija, na podlagi katere izpolni pogoje oziroma se usposobi za prosto delovno mesto v organu.

(4) Če uradnika v organu ni mogoče premestiti v skladu z drugim in tretjim odstavkom tega člena, ima pod istimi pogoji pravico do premestitve na delovno mesto, ki se opravlja v nazivu istega kariernega razreda ali prvega nižjega kariernega razreda. Uradnik se v tem primeru razreši naziva in imenuje v najvišji naziv, v katerem se lahko opravlja delo na delovnem mestu, na katero je premeščen.

(5) Če javnega uslužbenca ni mogoče premestiti na drugo delovno mesto v organu v skladu z drugim, tretjim in četrtem odstavkom tega člena, se ga uvrsti na interni trg dela. Če v enem mesecu javnega uslužbenca ni možno v skladu s pogoji iz drugega odstavka tega člena premestiti na ustrezno delovno mesto, se mu odpove pogodba o zaposlitvi. Če pride do premestitve v času trajanja odpovednega roka, se odpoved s soglasjem javnega uslužbenca prekliče. Izpolnjevanje pogojev iz drugega odstavka tega člena ugotavlja predstojnik organa, v katerem je prosto ustrezno delovno mesto.

(6) Javni uslužbenec ima v primeru odpovedi pogodbe o zaposlitvi iz poslovnega razloga pravico do odpravnine in druge pravice v skladu s predpisi, ki urejajo delovna razmerja, in kolektivno pogodbo.

(7) Javni uslužbenec, ki mu je prenehalo delovno razmerje po tem poglavju, ima ne glede na določbe tega zakona o javnem natečaju prednostno pravico do zaposlitve na

prosto delovno mesto v skladu z drugim, tretjim in četrtem odstavkom tega člena v organu, v katerem je delal, dve leti po odpovedi pogodbe o zaposlitvi.

(8) Glede premestitve velja omejitev iz drugega odstavka 149. člena tega zakona, pri čemer je delodajalec dolžan javnemu uslužbencu ponuditi premestitev, ki presega te omejitve, javni uslužbenec pa lahko izbira med premestitvijo in odpravnino.

159. člen **(redna odpoved iz razloga nesposobnosti)**

(1) Glede definicije nesposobnosti, odpravnine in možnosti premestitve se ne uporabljajo določbe zakona o delovnih razmerjih, temveč določbe tega zakona.

(2) Javni uslužbenec je nesposoben za svoje uradniško delovno mesto oziroma strokovno-tehnično delovno mesto, če ne dosega pričakovanih delovnih rezultatov.

(3) Če je bil javni uslužbenec premeščen iz poslovnega razloga, postopka ugotavljanja nesposobnosti ni mogoče uvesti v prvih šestih mesecih po premestitvi in če mu ni zagotovljeno ustrezno strokovno usposabljanje.

(4) Uradnik je nesposoben za položaj, če:

1. organ oziroma organizacijska enota, ki jo vodi, ne dosega pričakovanih delovnih rezultatov, ki bi zagotavljali kakovostno in učinkovito delovanje organa oziroma organizacijske enote v skladu s programom dela organa;
2. na delovnem področju organa oziroma organizacijske enote, ki jo vodi, prihaja do ponavljajočih napak pri poslovanju oziroma če pride do težje napake pri poslovanju.

(5) Šteje se, da uradnik ni nesposoben za položaj, če dokaže, da je s skrbnostjo dobrega strokovnjaka storil vse, kar je bilo v njegovi pristojnosti, da bi preprečil, odpravil oziroma odvrnil slabo delovanje oziroma napake.

(6) Šteje se, da javni uslužbenec oziroma organ ali organizacijska enota ne dosega pričakovanih delovnih rezultatov, če ne opravlja dela v določenih ali dogovorjenih rokih oziroma naloženega dela ne opravlja strokovno in kakovostno.

160. člen **(odpoved pogodbe o zaposlitvi)**

Javnemu uslužbencu, za katerega se ugotovi, da je nesposoben za svoj položaj oziroma za svoje delovno mesto, delodajalec odpove pogodbo o zaposlitvi z učinkom po preteku odpovednega roka, če ga ni mogoče premestiti na drugo ustrezno delovno mesto, za katero izpolnjuje pogoje. Če pride do premestitve v času odpovednega roka, se odpoved s soglasjem javnega uslužbenca prekliče.

161. člen **(nezmožnost premestitve)**

(1) Šteje se, da javnega uslužbenca ni mogoče premestiti, če:

1. v okviru organa, v katerem ima sklenjeno delovno razmerje, ne obstoji ustrezno prosto delovno mesto, za katero izpolnjuje pogoje in za katero je javni uslužbenec po presoji predstojnika sposoben, in če v času trajanja odpovednega roka ne pride do povpraševanja po njegovem delu ali
2. odkloni ponujeno premestitev.

(2) O nezmožnosti premestitve iz prvega odstavka tega člena je predstojnik dolžan obvestiti reprezentativni sindikat v organu.

162. člen
(dodatna razloga za redno odpoved)

(1) Predstojnik lahko redno odpove pogodbo o zaposlitvi tudi v primeru, da javni uslužbenec ne izpolnjuje več pogojev za delovno mesto. Pogoji za opravljanje dela na delovnem mestu se lahko spremenijo samo na podlagi zakona; pri tem je delodajalec dolžan javnemu uslužbencu omogočiti, da v razumnem roku izpolni pogoje za delovno mesto, sicer se javnemu uslužbencu odpove pogodba o zaposlitvi z možnostjo odpravnine.

(2) [razveljavljen](#).

163. člen
(črtan)

XXII. poglavje
STROKOVNI IZPIT ZA IMENOVANJE V NAZIV

1. Strokovni izpit za imenovanje v naziv
(črtan)

164. člen
(državni izpit iz javne uprave in strokovni upravni izpit)

(1) Strokovni izpit za imenovanje v naziv, za nazive, za katere je predpisana univerzitetna ali visoka strokovna izobrazba, je državni izpit iz javne uprave, za druge nazive pa strokovni upravni izpit.

(2) Strokovni izpit za imenovanje v naziv se opravlja pred izpitno komisijo. Izpraševalce imenuje minister, pristojen za upravo, izmed strokovnjakov za posamezna izpitna področja, ki imajo najmanj univerzitetno izobrazbo ali visoko strokovno izobrazbo s specializacijo ali magisterijem in najmanj osem let delovnih izkušenj.

165. člen
(pristop k strokovnemu izpitu za imenovanje v naziv)

(1) Pravico do pristopa k strokovnemu izpitu za imenovanje v naziv na stroške organa ima:

1. oseba, ki je opravila pripravništvo v organu;
2. uradnik, ki mora po odločbi o imenovanju v naziv v določenem času opraviti strokovni izpit.

(2) Kandidat lahko k strokovnemu izpitu na stroške organa pristopi največ dvakrat.

166. člen
(vsebina strokovnega izpita za imenovanje v naziv)

- (1) Strokovni izpit za imenovanje v naziv zajema znanje iz:
1. ustavne ureditve;
 2. sistema zakonodajne, izvršilne in sodne oblasti ter razmerij med njimi;
 3. lokalne samouprave;
 4. sistema javnih financ;
 5. ureditve institucij Evropske unije in njenega pravnega sistema;
 6. upravnega postopka in upravnega spora;
 7. poslovanja organov javne uprave.

(2) Državni izpit iz javne uprave in strokovni upravni izpit sta prilagojena stopnji izobrazbe kandidata.

167. člen (priznanje vsebin)

(1) Kandidatu, ki ima opravljen strokovni izpit iz upravnega postopka za enako stopnjo izobrazbe, strokovni izpit za izvrševanje posebnih dolžnosti in pooblastil, strokovni izpit za inšpektorja, strokovni izpit za državnega notranjega revizorja oziroma preizkušnega državnega notranjega revizorja, strokovni izpit iz poslovanja z dokumentarnim gradivom, pravniški državni izpit ali je uspešno opravil natečaj za zaposlitev v institucijah EU, se prizna del strokovnega izpita za imenovanje v naziv iz javne uprave, ki vsebinsko ustreza že opravljenemu izpitu.

(2) Univerzitetnemu učitelju, ki poučuje vsebine iz prvega odstavka 166. člena tega zakona, se prizna ustrezna vsebina.

(3) Podrobnejši program strokovnega izpita za imenovanje v naziv, postopek opravljanja, način in postopek prijave, izpitni red, način priznavanja vsebin opravljenih drugih izpitov, vodenje evidence in druga vprašanja v zvezi z opravljanjem strokovnega izpita določi minister, pristojen za upravo.

(4) Minister, pristojen za upravo, lahko določi tudi pogoje priznavanja posameznih vsebin opravljenih izpitov na javno veljavnih visokošolskih programih.

168. člen (ocena in ugovor na oceno)

(1) Uspeh kandidata oceni izpitna komisija z oceno "uspešno" ali z oceno "neuspešno".

(2) Kandidat, ki je ocenjen z oceno "neuspešno", lahko v treh delovnih dneh po razglasitvi ocene vloži ugovor zoper oceno, če meni, da ocena ni odraz njegovega znanja na strokovnem izpitu.

(3) V primeru pravočasno podanega ugovora se opravi preizkus ocene tako, da se kandidatu omogoči ponovno opravljati izpit za imenovanje v naziv, ki se opravi najkasneje v naslednjih treh delovnih dneh pred novo izpitno komisijo, ki jo imenuje minister, pristojen za upravo, ali javni uslužbenec, ki ga pooblasti.

(4) Član nove izpitne komisije je tudi predsednik ali član izpitne komisije, ki je ocenila kandidatovo znanje z oceno "neuspešno".

2. Drugi strokovni izpiti

(črtan)

169. člen
(črtan)

170. člen
(črtan)

171. člen
(črtan)

172. člen
(črtan)

XXIII. poglavje
PRISTOJNOSTI NA PODROČJU SISTEMA JAVNIH USLUŽBENCEV

173. člen
(pristojnosti ministrstva, pristojnega za upravo)

Ministrstvo, pristojno za upravo:

1. nadzira izvajanje tega zakona in na njegovi podlagi izdanih predpisov ter skrbi za njihovo pravilno izvajanje;
2. vodi centralno kadrovske evidenco in evidenco internega trga dela za organe državne uprave;
3. usklajuje predloge načrtov delovnih mest za organe državne uprave v skladu s tem zakonom;
4. skrbi za usklajeno in nadzirano izvajanje reorganizacije na ravni organov državne uprave;
5. pomaga in svetuje organom na področju upravljanja s kadrovskimi viri;
6. izvaja naloge v zvezi s podeljevanjem štipendij v organih državne uprave;
7. opravlja naloge na področju usposabljanja in izpopolnjevanja javnih uslužbencev;
8. organizira izvajanje državnega izpita iz javne uprave, strokovnega upravnega izpita, strokovnega izpita iz upravnega postopka in drugih strokovnih izpitov, razen tistih, ki se izvajajo v organu;
9. opravlja naloge strokovno-tehnične pomoči za komisijo za pritožbe pri vladi;
10. z izobraževalnimi zavodi usklajuje možnosti za izvajanje teoretičnega in praktičnega usposabljanja vajencev, dijakov in študentov v organih državne uprave;
11. opravlja druge zadeve na področju sistema javnih uslužbencev v organih oziroma na področju upravljanja s kadrovskimi viri v skladu z zakonom;
12. o opravljenih nadzorih in ukrepih inšpektorja za sistem javnih uslužbencev enkrat letno poroča vladi.

XXIV. poglavje
URADNIŠKI SVET

174. člen
(naloge uradniškega sveta)

(1) S tem zakonom se ustanovi uradniški svet.

(2) Uradniški svet skrbi za izvajanje izbire uradnikov na položajih iz četrtega odstavka 60. člena tega zakona in daje vladi ter državnemu zboru mnenja o predpisih, ki urejajo uradniški sistem in položaj uradnikov.

(3) Uradniški svet v sodelovanju z reprezentativnimi sindikati v organu in strokovnimi združenji javnih uslužbencev v državnih organih in upravah lokalnih skupnosti sprejme kodeks etike javnih uslužbencev v državnih organih in upravah lokalnih skupnosti.

(4) Uradniški svet je pri svojem delu samostojen. Članom uradniškega sveta pripada sejnina, katere višino določi uradniški svet.

175. člen (sestava uradniškega sveta)

(1) Uradniški svet ima dvanajst članov, ki se imenujejo na naslednji način:

1. tri člane imenuje predsednik republike izmed strokovnjakov s področja javnega sektorja;
2. tri člane izvolijo izmed sebe uradniki z nazivom prve in druge stopnje v organih državne uprave;
3. dva člana imenujejo reprezentativni sindikati dejavnosti oziroma poklicev v organih;
4. štiri člane imenuje vlada na predlog ministra, pristojnega za upravo.

(2) Predsednika uradniškega sveta izvolijo člani sveta izmed sebe s tajnim glasovanjem z večino glasov vseh članov.

176. člen (izvolitev in razrešitev)

(1) Člane uradniškega sveta se izvoli oziroma imenuje za dobo šestih let. Članu uradniškega sveta, ki je bil imenovan oziroma izvoljen namesto člana, ki mu je predčasno prenehal mandat, poteče mandat z iztekom mandata uradniškega sveta.

(2) Predsedniku ali članu uradniškega sveta predčasno preneha mandat v primeru odstopa ali z razrešitvijo.

(3) Predsednik ali član uradniškega sveta se razreši z upravno odločbo, če to sam zahteva, če svojih nalog ne opravlja ali jih opravlja nestrokovno ali v nasprotju s poslovníkom uradniškega sveta. O razrešitvi odloča organ, ki je pristojen za imenovanje predsednika oziroma člana uradniškega sveta; o razrešitvi predsednika oziroma člana uradniškega sveta iz 2. točke prvega odstavka 175. člena tega zakona odloča sam uradniški svet.

(4) Vlada lahko razreši člana uradniškega sveta iz 4. točke prvega odstavka 175. člena tega zakona ne glede na določbe tretjega odstavka tega člena.

(5) Reprezentativni sindikati dejavnosti oziroma poklicev v organih lahko razrešijo člana uradniškega sveta iz 3. točke prvega odstavka 175. člena tega zakona ne glede na določbe tretjega odstavka.

177. člen (volitve v uradniški svet)

(1) Volitve članov uradniškega sveta razpiše predsednik republike najmanj tri mesece pred iztekom mandata uradniškega sveta.

(2) Če je zaradi predčasnega prenehanja mandata člana uradniškega sveta potrebno razpisati nadomestne volitve, jih predsednik republike razpiše najkasneje en mesec po prenehanju funkcije člana uradniškega sveta.

(3) Od razpisa volitev do dneva glasovanja mora poteči najmanj 50 dni.

(4) Volitve članov uradniškega sveta so tajne. Za volitve se smiselno uporabljajo določbe zakona o sodiščih, ki urejajo volitve v sodni svet. Volilno komisijo imenuje predsednik republike.

178. člen (način dela)

(1) Uradniški svet skrbi za izbiro uradnikov na položajih iz četrtega odstavka 60. člena tega zakona z določanjem standardov strokovne usposobljenosti, meril za izbiro in metod preverjanja usposobljenosti.

(2) Uradniški svet za posamezne postopke javnih natečajev imenuje natečajne komisije. V natečajno komisijo se lahko imenujejo tudi člani uradniškega sveta.

(3) Poleg članov uradniškega sveta se lahko v natečajno komisijo za izbiro uradnika v organu državne uprave imenujejo uradniki.

(4) V natečajno komisijo se lahko imenujejo tudi strokovnjaki s področja javne uprave, upravljanja s kadrovskimi viri in s področja, na katerem bo uradnik opravljal vodstvene naloge.

(5) Strokovno-tehnična in administrativna opravila za uradniški svet opravlja ministrstvo, pristojno za upravo. Pri tem organu se zagotavljajo tudi sredstva za delo uradniškega sveta.

XXV. poglavje NADZOR NAD IZVAJANJEM TEGA ZAKONA

179. člen (inšpekcija za sistem javnih uslužbencev)

Nadzor nad izvajanjem tega zakona opravljajo inšpektorji za sistem javnih uslužbencev (v nadaljnjem besedilu: inšpektorji). Za nadzor po tem poglavju se ne uporabljajo določbe zakona, ki ureja inšpekcijski nadzor.

180. člen (opravljanje nadzora)

(1) Inšpektor ima pravico vpogleda v vso dokumentacijo in v evidence podatkov v zvezi z delovnim razmerjem javnih uslužbencev.

(2) Inšpektor ima pravico pridobiti in uporabljati osebne in druge podatke iz uradnih evidenc in drugih zbirk podatkov, ki so potrebni za izvedbo inšpekcijskega nadzora.

(3) Inšpektor opravlja preglede po uradni dolžnosti.

(4) Inšpektor nadzoruje zlasti:

1. skladnost aktov o sistemizaciji z zakonom in podzakonskimi predpisi;
2. skladnost splošnih aktov s področja sistema javnih uslužbencev z zakonom in podzakonskimi predpisi;
3. zakonitost in pravilnost posredovanja podatkov v centralno kadrovske evidenco in vodenja zbirke dokumentov v zvezi s kadrovske evidenco;
4. pravočasnost in pravilnost izdajanja posamičnih aktov;
5. zakonitost pogodb o zaposlitvi;
6. skladnost zaposlovanja s kadrovskim načrtom in siceršnje pravno pravilnost zaposlovanja;
7. vodenje natečajnih postopkov;
8. zakonitost aktov o imenovanju v naziv ali na položaj;
9. vodenje postopkov ocenjevanja delovnih in strokovnih kvalitet in postopkov napredovanja ter premestitev;
10. vodenje postopkov reorganizacije;
11. vodenje postopkov ugotavljanja nesposobnosti javnih uslužbencev za opravljanje dela;
12. izvajanje programov izobraževanja, usposabljanja in izpopolnjevanja.

181. člen **(način dela inšpektorja)**

(1) Inšpektor je samostojen pri opravljanju inšpekcijskega nadzora.

(2) Pooblastilo za opravljanje nadzora se izkazuje s službeno izkaznico. Obrazec izkaznice in postopek za njeno izdajo predpiše minister, pristojen za upravo.

(3) Inšpektor mora varovati tajnost osebnih in drugih podatkov, s katerimi se seznanja pri opravljanju nadzorstva.

(4) Inšpektor sestavi o opravljenem pregledu zapisnik in ga najkasneje v 30 dneh od opravljenega pregleda pošlje predstojniku organa, v katerem je bil opravljen nadzor, in ministru, pristojnemu za upravo.

(5) V osmih dneh od vročitve zapisnika iz četrtega odstavka tega člena lahko predstojnik vložijo ugovor pri ministru, pristojnemu za upravo.

182. člen **(ukrepi inšpektorja)**

(1) Če inšpektor ugotovi nezakonitosti ali nepravilnosti v poslovanju po tem zakonu, lahko predlaga predstojniku organa in ministru, pristojnemu za upravo, ukrepe, ki so potrebni za odpravo nepravilnosti.

(2) Če inšpektor ugotovi dejanja, ki pomenijo prekrške po tem zakonu, mora predlagati postopek o prekršku.

(3) Inšpektor mora obravnavati vloge javnih uslužbencev in reprezentativnih sindikatov dejavnosti ali poklica oziroma reprezentativnih sindikatov v organu v zadevah iz svoje pristojnosti in vlagatelje obvestiti o svojih ugotovitvah.

XXVI. poglavje
KAZENSKÉ DOLOČBE

183. člen

Z globo od 200.000 tolarjev do 300.000 tolarjev se kaznuje za prekršek predstojnik oziroma pooblaščená oseba, če:

1. dovoli vpogled v kadrovske evidenco osebi, ki nima pravice vpogleda;
2. v nasprotju s tem zakonom ne omogoči javnemu uslužbencu vpogleda ali prepisa oziroma preslikave podatkov iz kadrovske evidencie;
3. uvrsti na seznam kandidatov za izbirni postopek osebo, ki na podlagi predloženih dokazil ne izpolnjuje natečajnih pogojev, ali v izbirnem postopku izbere osebo, ki ne izpolnjuje natečajnih pogojev;
4. ne obvesti reprezentativnega sindikata v organu ali organa, pristojnega za kadrovske zadeve, o uvedeni reorganizaciji;
5. krši pravila socialnega partnerstva iz 26. člena tega zakona;
6. v nasprotju z določbami tega zakona sklène delovno razmerje za uradniško delovno mesto brez javnega natečaja ali v nasprotju s predpisanimi pogoji za delovno mesto;
7. zaposli ali odloči o napredovanju v nasprotju s kadrovskim načrtom ali odloči o napredovanju uradnika, ki ne izpolnjuje pogojev za napredovanje v višji naziv;
8. sklène pogodbo o zaposlitvi z nezakonito vsebino;
9. ne sprejme kadrovskega načrta;
10. sprejme sistemizacijo v nasprotju s tem zakonom, podzakonskimi predpisi in kadrovskim načrtom;
11. ne oceni uradnika v predpisanem roku oziroma ga sploh ne oceni;
12. ne izdaja pravočasno pravih posamičnih aktov;
13. natečajnega postopka ne vodi za to pooblaščená javni uslužbenec ali imenovana natečajna komisija;
14. nezakonito izvede premestitev iz 150. člena tega zakona.

Zakon o javnih uslužbencih – ZJU (Uradni list RS, št. [56/02](#)) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

»XXVII. poglavje
PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

184. člen

Zakoni, ki urejajo delovna razmerja javnih uslužbencev v osebah javnega prava, se uskladijo s prvim delom tega zakona najkasneje v enem letu od začetka njegove uporabe.

185. člen

Najkasneje v roku šestih mesecev od dneva, ko začne veljati ta zakon, pozove vlada reprezentativne sindikate v državnih organih in upravah lokalnih skupnosti k začetku kolektivnih pogajanj.

186. člen

Predpisi za izvrševanje tega zakona morajo biti izdani najkasneje v roku devetih mesecev od dneva, ko začne veljati.

187. člen

Centralna kadrovska evidenca po tem zakonu se vzpostavi najkasneje v enem letu po začetku njegove uporabe.

188. člen

(1) Najkasneje šest mesecev po uveljavitvi tega zakona morajo biti imenovani člani komisije za pritožbe.

(2) Predlagatelji sporočijo predloge za imenovanje predsednika in članov komisij za pritožbe najkasneje v treh mesecih po uveljavitvi tega zakona.

(3) Če komisija za pritožbe iz 3. točke drugega odstavka 35. člena tega zakona ni imenovana v roku iz prvega odstavka tega člena, se v nadaljnjih treh mesecih imenujejo dodatni člani komisije za pritožbe iz 1. točke drugega odstavka 35. člena tega zakona.

189. člen

(1) Najkasneje tri mesece po začetku uporabe tega zakona morajo organi in organizacije sprejeti sistemizacijo v skladu s tem zakonom in podzakonskimi predpisi.

(2) Najkasneje do 1. 1. 2004 se javni uslužbenci razporedijo na delovna mesta v skladu s sprejeto sistemizacijo.

(3) O razporeditvi po tem členu se izda sklep. Ob prvi premestitvi v soglasju med javnim uslužbencem in delodajalcem se sklene pogodba o zaposlitvi; v primeru, da ne pride do soglasja volj, izda predstojnik sklep, ki nadomešča pogodbo. Pogodbo o zaposlitvi se lahko sklene tudi pred premestitvijo.

190. člen

(1) Prve volitve v uradniški svet razpiše predsednik republike najkasneje dva meseca pred začetkom uporabe tega zakona. Volilno komisijo imenuje vlada.

(2) Ne glede na določbo 2. točke prvega odstavka 175. člena tega zakona na prvih volitvah v uradniški svet člane iz vrst uradnikov volijo uradniki v organih državne uprave na delovnih mestih generalni sekretar, državni podsekretar in načelnik upravne enote.

(3) Člane uradniškega sveta iz 1., 3. in 4. točke prvega odstavka 175. člena tega zakona pristojni organ imenuje najkasneje dva meseca pred začetkom uporabe tega zakona.

191. člen

(1) Predstojnikom organov v sestavi in predstojnikom vladnih služb z dnem začetka uporabe tega zakona preneha funkcija; če izpolnjujejo predpisane pogoje za položaj

in če s tem soglašajo, nadaljujejo z delom kot vršilci dolžnosti v statusu uradnika do imenovanja uradnikov na te položaje po opravljenih natečajnih postopkih.

(2) Postopki natečajev za položaje generalnih direktorjev v ministrstvih, direktorjev organov v sestavi ministrstev in direktorjev vladnih služb v skladu s tem zakonom se lahko začnejo izvajati ob začetku uporabe tega zakona, sproženi pa morajo biti najkasneje v enem mesecu po oblikovanju vlade po prvih parlamentarnih volitvah po začetku uporabe tega zakona.

(3) V času od sprožitve natečajnega postopka do imenovanja generalnega direktorja v skladu s tem zakonom se lahko brez natečaja imenuje vršilec dolžnosti generalnega direktorja. Vršilec dolžnosti po preteku dobe, za katero je imenovan, nima pravice do odpravnine.

(4) Namestnikom predstojnikov in drugim osebam v organih državne uprave, ki imajo status funkcionarja, z dnem začetka uporabe tega zakona preneha funkcija.

(5) Državni sekretar, predstojnik organa v sestavi, predstojnik vladne službe in osebe iz prejšnjega odstavka imajo pravico do imenovanja v uradniški naziv v skladu s 194. členom tega zakona glede na naziv, ki so ga dosegli pred imenovanjem na funkcijo, in do razporeditve na delovno mesto, ki ustreza temu nazivu. Če takega delovnega mesta ni, se jih razporedi na delovno mesto, ki ustreza njihovi izobrazbi in za katero izpolnjujejo pogoje. Če jim tudi takega delovnega mesta v organu ali v drugih organih ni mogoče zagotoviti, jim delovno razmerje preneha, imajo pa pravico do odpravnine v skladu s predpisi, ki urejajo delovna razmerja.

192. člen

Šteje se, da izpolnjujejo pogoje glede strokovne izobrazbe za naziv referent IV uradniki, ki ob začetku uporabe tega zakona delajo na delovnih mestih, ki se prevedejo v ta naziv, in imajo najmanj IV. stopnjo izobrazbe.

193. člen

(1) Šteje se, da izpolnjujejo pogoj glede strokovnega izpita po tem zakonu uradniki, ki so na dan, ko se začne uporabljati ta zakon, v delovnem razmerju pri državnem organu ali upravi lokalne skupnosti in so pridobili naziv višjega upravnega delavca ali upravnega delavca po predpisih, ki so veljali pred uveljavitvijo tega zakona, če imajo najmanj pet let službene dobe. Drugi uradniki, razen tistih, ki so opravili ustrezen strokovni izpit, po zakonu o pripravništvu, strokovnih izpitih in izpopolnjevanju strokovne izobrazbe delavcev v državni upravi in pravosodju (Uradni list SRS, št. 8/80, 27/85, 35/85, 39/85, Uradni list RS, št. 18/93 – ZOdv in 13/94 – ZPDI), pravosodni izpit oziroma državni pravniški izpit, morajo strokovni izpit opraviti v dveh letih od začetka uporabe tega zakona, sicer jim preneha delovno razmerje.

(2) Šteje se, da so opravili strokovni izpit iz upravnega postopka uradniki, ki so opravili strokovni izpit za višjo in visoko strokovno ter univerzitetno izobrazbo, katerega sestavni del je tudi upravni postopek, oziroma uradniki, ki so opravili preizkus strokovne usposobljenosti za dejanja v upravnem postopku po zakonu o pripravništvu, strokovnih izpitih in izpopolnjevanju strokovne izobrazbe delavcev v državni upravi in pravosodju pred uveljavitvijo zakona, ki ureja splošni upravni postopek.

(3) Šteje se, da izpolnjujejo pogoj glede strokovnega izpita za izvrševanje posebnih dolžnosti in pooblastil uradniki, ki so na dan, ko se začne uporabljati ta zakon, v delovnem razmerju pri državnem organu ali upravi lokalne skupnosti in so pridobili naziv višjega upravnega delavca ali upravnega delavca, ter so opravili strokovni izpit v skladu s posebnimi predpisi.

(4) Javni uslužbenci, ki so na dan, ko se začne uporabljati ta zakon, pripravniki, opravljajo strokovni izpit po opravljenem pripravništvu po predpisih, ki so veljali do dneva, ko se začne uporabljati ta zakon. Opravljen strokovni izpit se šteje za izpolnjevanje pogoja glede predpisanega strokovnega izpita za imenovanje v naziv po tem zakonu.

194. člen

(1) Nazivi višjih upravnih delavcev in upravnih delavcev v organih, upravah lokalnih skupnosti in pravosodnih organih se najkasneje do 1. 1. 2004 prevedejo v nove uradniške nazive glede na izhodiščne količnike za določitev osnovne plače, določene v zakonu oziroma podzakonskem predpisu, in sicer na naslednji način:

- nazivi s količnikom 6,36 in več v naziv sekretar;
- nazivi s količnikom od 5,31 do 6,35 v naziv podsekretar;
- nazivi s količnikom od 4,81 do 5,30 v naziv višji svetovalec I;
- nazivi s količnikom od 4,41 do 4,80 v naziv višji svetovalec II;
- nazivi s količnikom od 4,01 do 4,40 v naziv višji svetovalec III;
- nazivi s količnikom od 3,61 do 4,00 v naziv svetovalec I;
- nazivi s količnikom od 3,31 do 3,60 v naziv svetovalec II;
- nazivi s količnikom od 3,01 do 3,30 v naziv svetovalec III;
- nazivi s količnikom od 2,81 do 3,00 v naziv višji referent I;
- nazivi s količnikom od 2,66 do 2,80 v naziv višji referent II;
- nazivi s količnikom od 2,51 do 2,65 v naziv višji referent III;
- nazivi s količnikom od 2,41 do 2,50 v naziv referent I;
- nazivi s količnikom od 2,31 do 2,40 v naziv referent II;
- nazivi s količnikom od 2,11 do 2,30 v naziv referent III;
- nazivi s količnikom od 2,01 do 2,10 v naziv referent IV;
- nazivi s količnikom od 1,81 do 2,00 v začasni naziv sodelavec I;
- nazivi s količnikom 1,80 v začasni naziv sodelavec II.

(2) Za izhodiščni količnik se šteje količnik, ki je v zakonu ali podzakonskem predpisu ali v skladu z njima izdanem ustreznem aktu določen kot količnik za določitev osnovne plače (količnik delovnega mesta brez napredovanj v višje plačilne razrede).

(3) Do prevedbe uradnik ohrani naziv, pridobljen po prejšnjih predpisih.

(4) Osebe, zaposlene v organih, ki opravljajo spremljajoča dela iz tretjega odstavka 23. člena tega zakona, ki opravljajo to delo v nazivu višjega upravnega ali upravnega delavca, nimajo pravice do prevedbe naziva, razen če so bile na ta spremljajoča dela premeščena z delovnega mesta, ki se po tem zakonu šteje kot uradniško delovno mesto.

(5) Prevedba nazivov v Slovenski vojski se izvede ob smiselni uporabi prvega odstavka tega člena z vladno uredbo.

195. člen

(1) Za uradniške nazive se do začetka uporabe zakona o sistemu plač v javnem sektorju določijo naslednji količniki za določitev osnovne plače:

1. nazivi prve stopnje: 8,00;
2. nazivi druge stopnje: 6,80;
3. nazivi tretje stopnje: 6,00;
4. naziv četrte stopnje: 5,30;
5. naziv pete stopnje: 4,80;
6. naziv šeste stopnje: 4,40;
7. naziv sedme stopnje: 4,00;
8. naziv osme stopnje: 3,60;
9. naziv devete stopnje: 3,30;
10. naziv desete stopnje: 3,00;
11. naziv enajste stopnje: 2,80;
12. naziv dvanajste stopnje: 2,65;
13. naziv trinajste stopnje: 2,50;
14. naziv štirinajste stopnje: 2,40;
15. naziv petnajste stopnje: 2,30;
16. naziv šestnajste stopnje: 2,10;
17. začasni naziv sodelavec I: 2,00;
18. začasni naziv sodelavec II: 1,80.

(2) Za pripadnike Slovenske vojske se do začetka uporabe zakona o sistemu plač v javnem sektorju določijo količniki za določitev osnovne plače z vladno uredbo ob smiselni uporabi določbe prejšnjega odstavka.

(3) Za izhodiščni količnik se šteje količnik, ki je v zakonu ali podzakonskem predpisu določen kot količnik za določitev osnovne plače (količnik delovnega mesta brez napredovanj v višje plačilne razrede).

(4) Uradniki obdržijo količnike za določitev osnovne plače, pridobljene z napredovanjem v skladu z zakonom o razmerjih plač v javnih zavodih, državnih organih in v organih lokalnih skupnosti (Uradni list RS, št. 18/94, 36/96, 20/97 – ZDPra, 39/99 – ZMPUPR, 86/99 – odločba US in 98/99 – ZZdrS), če so ti višji od količnika iz prvega odstavka tega člena, ter dodatke, določene na podlagi zakona oziroma podzakonskega predpisa. Ob sprejemu sistemizacije v skladu s prvim odstavkom 189. člena tega zakona, se ponovno preveri utemeljenost količnikov določenih na podlagi prvega odstavka 65. člena zakona o delavcih v državnih organih (Uradni list RS, št. 15/90, 5/91, 18/91, 22/91, 2/91-I, 4/93, 18/94 – ZRPJZ, 70/97, 87/97 – ZPSDP in 38/99).

(5) Uradniki ohranijo pravico do nadaljnjih napredovanj v skladu z zakonom o razmerjih plač v javnih zavodih, državnih organih in v organih lokalnih skupnosti. Uradnik, ki ob prevedbi v naziv pridobi višji izhodiščni količnik za določitev osnovne plače, ima ne glede na določbe zakona o razmerjih plač v javnih zavodih, državnih organih in v organih lokalnih skupnosti oziroma na njegovi podlagi izdanih podzakonskih predpisov pravico do tolikšnega števila napredovanj v višji plačilni razred, da lahko v istem nazivu doseže največ količnik za določitev osnovne plače, ki bi ga dosegel ob napredovanju v najvišji plačilni razred naziva, ki ga je imel pred prevedbo.

(6) Za strokovno-tehnična delovna mesta do začetka uporabe zakona o sistemu plač v javnem sektorju veljajo količniki, določeni v zakonu o razmerjih plač v javnih zavodih, državnih organih in v organih lokalnih skupnosti. Za strokovno-tehnična delovna mesta na področju informatike, civilnega letalstva, zdravniške službe in druga strokovno-tehnična delovna mesta, za katera v zakonu o razmerjih plač v javnih zavodih, državnih organih in v organih lokalnih skupnosti ni določen količnik, se začasno, do začetka uporabe zakona o

sistemu plač v javnem sektorju za vse organe določi količnik za določitev osnovne plače z uredbo.

(7) Za napredovanje uradnikov v prvem kariernem razredu v višje plačilne razrede se določijo plačilni razredi s količniki 9,50, 10,00 in 10,50.

(8) Položajne dodatke za organe državne uprave, pravosodne organe in uprave lokalnih skupnosti določi vlada z uredbo.

196. člen

(1) Glede pravic in obveznosti, ki jih predpisi določajo za višje upravne delavce, se za višje upravne delavce štejejo uradniki v nazivih prve do šeste stopnje.

(2) Uradniki v drugih nazivih se štejejo za upravne delavce.

197. člen

(1) Za načelnike upravnih enot, generalne sekretarje in tajnike občin oziroma direktorje občinskih uprav, ki so ob začetku uporabe tega zakona na položaju, začne z dnem začetka uporabe tega zakona teči, ne glede na določbo tretjega odstavka 82. člena tega zakona, štiriletna doba imenovanja na položaj; uradniki, ki ne izpolnjujejo predpisanih pogojev za položaj, se premestijo na delovna mesta, ustrezna njihovi izobrazbi.

(2) Prejšnji odstavek ne velja za uradnike, proti katerim v skladu z veljavnimi predpisi ob začetku uporabe tega zakona poteka postopek ugotavljanja kazenske odgovornosti v zvezi z opravljanjem dela, disciplinske odgovornosti oziroma postopek ugotavljanja nesposobnosti. Navedenim uradnikom se doba imenovanja na način iz prejšnjega odstavka podaljša po končanem postopku, če jim v postopku ni izrečena sankcija razrešitve s položaja, oziroma če jim ne preneha delovno razmerje. Šteje se, da podaljšana štiriletna doba imenovanja začne teči z dnem začetka uporabe tega zakona.

(3) Potek dobe imenovanj za uradnike iz prvega odstavka tega člena, ne vpliva na delovno razmerje, sklenjeno za nedoločen čas. Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena in tretjega odstavka 81. člena tega zakona nadaljuje direktor občinske uprave, ki ima srednješolsko ali višješolsko izobrazbo, z opravljanjem dela na položaju tajnika občine oziroma direktorja občinske uprave v nazivu, v katerega je bil preveden v skladu s prvim odstavkom 194. člena tega zakona, do izteka mandata iz prvega odstavka tega člena. Direktor občinske uprave, ki po izteku mandata iz tega člena ne izpolnjuje predpisanih pogojev za položaj, se premesti na delovno mesto, ki ustreza njegovi izobrazbi.

198. člen

Vlada sprejme prvi splošni program usposabljanja in izpopolnjevanja po uveljavitvi proračuna za leto 2004.

199. člen

Postopki odločanja o pravicah in obveznostih iz delovnih razmerij, o disciplinski in odškodninski odgovornosti ter postopki ugotavljanja nesposobnosti in postopki razrešitev, pričeti pred začetkom uporabe tega zakona, se nadaljujejo po določbah zakonov, ki veljajo do začetka uporabe tega zakona.

200. člen

(1) Javni uslužbenci, ki so bili v skladu s prvim odstavkom 9. člena uredbe o spremembah in dopolnitvah uredbe o skupnih osnovah in kriterijih za notranjo organizacijo in sistemizacijo delovnih mest v organih državne uprave (Uradni list RS, št. 56/98, v nadaljevanju tega člena: uredba) razporejeni na delovno mesto, za katero je predpisana ena stopnja višje izobrazbe, kot jo imajo, obdržijo ob dnevu začetka uporabe tega zakona razporeditev na delovno mesto. Uradniki iz tega odstavka ob začetku uporabe tega zakona obdržijo naziv.

(2) Javni uslužbenci, ki so bili v skladu z drugim odstavkom 9. člena uredbe razporejeni na delovno mesto s pogojem, da v določenem času pridobijo ustrezno stopnjo izobrazbe, pa ne izpolnjujejo pogojev iz prvega odstavka 9. člena uredbe, ob začetku uporabe tega zakona obdržijo naziv in razporeditev na delovno mesto s pogojem, da pridobijo ustrezno stopnjo izobrazbe do izteka roka, določenega v pogodbi o izobraževanju, oziroma najkasneje v dveh letih od začetka uporabe tega zakona.

(3) V primeru, da javni uslužbenec iz drugega odstavka tega člena v določenem času, to je po izteku roka, določenega v pogodbi o izobraževanju oziroma v dveh letih od dneva začetka uporabe tega zakona, ne izpolni pogoja o pridobitvi ustrezne stopnje izobrazbe, se premesti na delovno mesto, za katero izpolnjuje pogoje. Uradnik iz tega odstavka se razreši naziva in imenuje v naziv, za katerega izpolnjuje predpisane pogoje ter premesti na delovno mesto, ki se opravlja v tem nazivu. V primeru, da v organu ni ustreznega delovnega mesta, javnemu uslužbencu preneha delovno razmerje pod pogoji in na način, ki jih ta zakon določa ob ugotovitvi nesposobnosti.

201. člen

Do uveljavitve zakona, ki bo urejal materialne in druge pogoje za delo predsednika republike, določa predsednik republike s svojim aktom organizacijo urada, imenuje generalnega sekretarja urada in druge funkcionarje v uradu ter jim določa plače, nadomestila in druge prejemke.

202. člen

Do oblikovanja vlade po prvih volitvah v Državni zbor po uveljavitvi tega zakona opravlja naloge iz 2. do 6. in iz 9. do 11. točke 173. člena tega zakona Kadrovska služba Vlade Republike Slovenije, ostale naloge iz 173. člena tega zakona pa ministrstvo, pristojno za upravo.

203. člen

- (1) Z dnem, ko se začne uporabljati ta zakon, prenehajo veljati:
1. naslednje določbe zakona o delavcih v državnih organih (Uradni list RS, št. 15/90, 5/91, 18/91, 22/91, 2/91-I, 4/93, 18/94 – ZRPJZ, 70/97, 87/97 – ZPSDP in 38/99): I. poglavje, II. poglavje, (razen 34. do 42. člena, ki veljajo do nove ureditve s kolektivno pogodbo), drugi odstavek 65. člena, V. in VI. poglavje;
 2. določbe 56., 57. in 59. člena zakona o sodiščih (Uradni list RS, št. 19/94, 45/95, 26/99 – ZPP, 38/99, 28/2000 in 26/2001 – PZ);
 3. določbe 58. člena zakona o državnem tožilstvu (Uradni list RS, št. 63/94 in 59/99);
 4. določbe 40. člena zakona o državnem pravobranilstvu (Uradni list RS, št. 20/97);

5. določbe drugega, tretjega in četrtega odstavka 97. člena ter 100. člen zakona o policiji (Uradni list RS, št. 49/98, 66/98 – popravek in 93/2001);
6. določbe 44. člena zakona o Slovenski obveščevalno–varnostni agenciji (Uradni list RS, št. 23/99);
7. 54. člen zakona o varuhu človekovih pravic (Uradni list RS, št. 71/93 in 15/94 – popravek), v delu, ki napotuje na smiselno uporabo zakona o delavcih v državnih organih;
8. zakon o pripravništvu, strokovnih izpitih in izpopolnjevanju strokovne izobrazbe delavcev v državni upravi in pravosodju (Uradni list SRS, št. 8/80, 27/85, 35/85, 39/85, Uradni list RS, št. 18/93 – ZOdv in 13/94 – ZPDI);
9. 24. člen zakona o javnih financah (Uradni list RS, št. 79/99, 124/2000, 79/2001 in 30/2002).

(2) Ne glede na določbe področnih zakonov, ki bodo v veljavi ob uveljavitvi tega zakona in urejajo položaj javnih uslužbencev v organih, se glede razvrščanja delovnih mest, glede uradniških nazivov, načina odločanja o pravicah oziroma obveznostih javnih uslužbencev in sklenitve delovnega razmerja s pogodbo o zaposlitvi uporabljajo določbe tega zakona.

(3) Predpisi, izdani za izvrševanje v prejšnjem odstavku navedenih zakonov, se uporabljajo do izdaje novih.

(4) Določbe zakonov, ki urejajo plače javnih uslužbencev in je zanje določen rok veljavnosti do uveljavitve zakona o javnih uslužbencih, ostanejo v veljavi.

(5) Določbe zakona o javnih financah, ki se nanašajo na načrt delovnih mest, veljajo za kadrovske načrte.

204. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne eno leto po objavi.«.

Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o državnem tožilstvu – ZDT-B (Uradni list RS, št. [110/02](#)) spreminja 203. člen zakona tako, da se glasi:

»203. člen

- (1) Z dnem, ko se začne uporabljati ta zakon, prenehajo veljati:
1. naslednje določbe zakona o delavcih v državnih organih (Uradni list RS, št. 15/90, 5/91, 18/91, 22/91, 2/91-I, 4/93, 18/94 – ZRPJZ, 70/97, 87/97 – ZPSDP in 38/99): I. poglavje, II. poglavje, (razen 34. do 42. člena, ki veljajo do nove ureditve s kolektivno pogodbo), drugi odstavek 65. člena, V. in VI. poglavje;
 2. določbe 56., 57. in 59. člena zakona o sodiščih (Uradni list RS, št. 19/94, 45/95, 26/99 – ZPP, 38/99, 28/2000 in 26/2001 – PZ);
 3. [\(prenehala veljati\)](#);
 4. določbe 40. člena zakona o državnem pravobranilstvu (Uradni list RS, št. 20/97);
 5. določbe drugega, tretjega in četrtega odstavka 97. člena ter 100. člen zakona o policiji (Uradni list RS, št. 49/98, 66/98 – popravek in 93/2001);

6. določbe 44. člena zakona o Slovenski obveščevalno–varnostni agenciji (Uradni list RS, št. 23/99);
7. 54. člen zakona o varuhu človekovih pravic (Uradni list RS, št. 71/93 in 15/94 – popravek), v delu, ki napotuje na smiselno uporabo zakona o delavcih v državnih organih;
8. zakon o pripravništvu, strokovnih izpiti in izpopolnjevanju strokovne izobrazbe delavcev v državni upravi in pravosodju (Uradni list SRS, št. 8/80, 27/85, 35/85, 39/85, Uradni list RS, št. 18/93 – ZOdv in 13/94 – ZPDI);
9. 24. člen zakona o javnih financah (Uradni list RS, št. 79/99, 124/2000, 79/2001 in 30/2002).

(2) Ne glede na določbe področnih zakonov, ki bodo v veljavi ob uveljavitvi tega zakona in urejajo položaj javnih uslužbencev v organih, se glede razvrščanja delovnih mest, glede uradniških nazivov, načina odločanja o pravicah oziroma obveznostih javnih uslužbencev in sklenitve delovnega razmerja s pogodbo o zaposlitvi uporabljajo določbe tega zakona.

(3) Predpisi, izdani za izvrševanje v prejšnjem odstavku navedenih zakonov, se uporabljajo do izdaje novih.

(4) Določbe zakonov, ki urejajo plače javnih uslužbencev in je zanje določen rok veljavnosti do uveljavitve zakona o javnih uslužbencih, ostanejo v veljavi.

(5) Določbe zakona o javnih financah, ki se nanašajo na načrt delovnih mest, veljajo za kadrovske načrte.«;

ter vsebuje naslednjo končno določbo:

»48. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.

Zakon o delovnih in socialnih sodiščih – ZDSS-1 (Uradni list RS, št. [2/04](#)) vsebuje naslednjo končno določbo:

»Uveljavitev zakona

94. člen

Ta zakon začne veljati 1. januarja 2005.«.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o javnih uslužbencih – ZJU-A (Uradni list RS, št. [23/05](#)) spreminja 193. člen zakona tako, da se glasi:

»193. člen

(1) Šteje se, da izpolnjujejo pogoj glede strokovnega izpita po tem zakonu uradniki, ki so na dan, ko se začne uporabljati ta zakon, v delovnem razmerju pri državnem organu ali upravi lokalne skupnosti in so pridobili naziv višjega upravnega delavca ali upravnega delavca po predpisih, ki so veljali pred uveljavitvijo tega zakona, če imajo najmanj pet let službene dobe. Drugi uradniki, razen tistih, ki so opravili ustrezen strokovni izpit, po zakonu o pripravništvu, strokovnih izpitih in izpopolnjevanju strokovne izobrazbe delavcev v državni upravi in pravosodju (Uradni list SRS, št. 8/80, 27/85, 35/85, 39/85, Uradni list RS, št. 18/93 – ZOdv in 13/94 – ZPDI), pravosodni izpit oziroma državni pravniški izpit, morajo strokovni izpit opraviti v treh letih od začetka uporabe tega zakona, sicer jim preneha delovno razmerje. Šteje se, da izpolnjujejo pogoj glede strokovnega izpita po tem zakonu uradniki, ki jim na dan, ko se začne uporabljati ta zakon, do izpolnitve minimalnih pogojev za pridobitev pravice do starostne pokojnine, manjka manj kot tri leta delovne dobe.

(2) Šteje se, da so opravili strokovni izpit iz upravnega postopka uradniki, ki so opravili strokovni izpit za višjo in visoko strokovno ter univerzitetno izobrazbo, katerega sestavni del je tudi upravni postopek, oziroma uradniki, ki so opravili preizkus strokovne usposobljenosti za dejanja v upravnem postopku po zakonu o pripravništvu, strokovnih izpitih in izpopolnjevanju strokovne izobrazbe delavcev v državni upravi in pravosodju pred uveljavitvijo zakona, ki ureja splošni upravni postopek.

(3) Šteje se, da izpolnjujejo pogoj glede strokovnega izpita za izvrševanje posebnih dolžnosti in pooblastil uradniki, ki so na dan, ko se začne uporabljati ta zakon, v delovnem razmerju pri državnem organu ali upravi lokalne skupnosti in so pridobili naziv višjega upravnega delavca ali upravnega delavca, ter so opravili strokovni izpit v skladu s posebnimi predpisi.

(4) Javni uslužbenci, ki so na dan, ko se začne uporabljati ta zakon, pripravniki, opravljajo strokovni izpit po opravljenem pripravništvu po predpisih, ki so veljali do dneva, ko se začne uporabljati ta zakon. Opravljen strokovni izpit se šteje za izpolnjevanje pogoja glede predpisanega strokovnega izpita za imenovanje v naziv po tem zakonu.«;

ter vsebuje naslednjo prehodno in končno določbo:

»PREHODNA IN KONČNA DOLOČBA

3. člen

Določba drugega odstavka 1. člena tega zakona se ne uporablja za uradnike, ki so na položajih ob uveljavitvi tega zakona.

4. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.

Odločba o delni razveljavitvi prvega odstavka 193. člena Zakona o javnih uslužbencih (Uradni list RS, št. [62/05](#)) spreminja 193. člen zakona tako, da se glasi:

»193. člen

(1) Šteje se, da izpolnjujejo pogoj glede strokovnega izpita po tem zakonu uradniki, ki so na dan, ko se začne uporabljati ta zakon, v delovnem razmerju pri državnem organu ali upravi lokalne skupnosti in so pridobili naziv višjega upravnega delavca ali upravnega delavca po predpisih, ki so veljali pred uveljavitvijo tega zakona, če imajo najmanj pet let službene dobe. Drugi uradniki, razen tistih, ki so opravili ustrezen strokovni izpit, po zakonu o pripravništvu, strokovnih izpitih in izpopolnjevanju strokovne izobrazbe delavcev v državni upravi in pravosodju (Uradni list SRS, št. 8/80, 27/85, 35/85, 39/85, Uradni list RS, št. 18/93 – ZOdv in 13/94 – ZPDI), pravosodni izpit oziroma državni pravniški izpit, morajo strokovni izpit opraviti v treh letih od začetka uporabe tega zakona,. Šteje se, da izpolnjujejo pogoj glede strokovnega izpita po tem zakonu uradniki, ki jim na dan, ko se začne uporabljati ta zakon, do izpolnitve minimalnih pogojev za pridobitev pravice do starostne pokojnine, manjka manj kot tri leta delovne dobe.

(2) Šteje se, da so opravili strokovni izpit iz upravnega postopka uradniki, ki so opravili strokovni izpit za višjo in visoko strokovno ter univerzitetno izobrazbo, katerega sestavni del je tudi upravni postopek, oziroma uradniki, ki so opravili preizkus strokovne usposobljenosti za dejanja v upravnem postopku po zakonu o pripravništvu, strokovnih izpitih in izpopolnjevanju strokovne izobrazbe delavcev v državni upravi in pravosodju pred uveljavitvijo zakona, ki ureja splošni upravni postopek.

(3) Šteje se, da izpolnjujejo pogoj glede strokovnega izpita za izvrševanje posebnih dolžnosti in pooblastil uradniki, ki so na dan, ko se začne uporabljati ta zakon, v delovnem razmerju pri državnem organu ali upravi lokalne skupnosti in so pridobili naziv višjega upravnega delavca ali upravnega delavca, ter so opravili strokovni izpit v skladu s posebnimi predpisi.

(4) Javni uslužbenci, ki so na dan, ko se začne uporabljati ta zakon, pripravniki, opravljajo strokovni izpit po opravljenem pripravništvu po predpisih, ki so veljali do dneva, ko se začne uporabljati ta zakon. Opravljen strokovni izpit se šteje za izpolnjevanje pogoja glede predpisanega strokovnega izpita za imenovanje v naziv po tem zakonu.«.

Odločba o razveljavitvi 3. člena in o ugotovitvi neskladja prvega odstavka 1. člena Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o javnih uslužbencih (Uradni list RS, št. [75/05](#)) spreminja 3. člen Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o javnih uslužbencih (Uradni list RS, št. [23/05](#)) tako, da se glasi:

»3. člen
[\(razveljavljen\)](#).«.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o javnih uslužbencih – ZJU-B (Uradni list RS, št. [113/05](#)) za 193. členom dodaja nov 193.a člen, ki se glasi:

»193.a člen

Šteje se, da izpolnjuje pogoj glede opravljenega strokovnega izpita po Zakonu o javnih uslužbencih (Uradni list RS, št. 35/05 – uradno prečiščeno besedilo) oseba, ki ima opravljen strokovni izpit po zakonu o pripravništvu, strokovnih izpitih in izpopolnjevanju strokovne izobrazbe delavcev v državni upravi in pravosodju (Uradni list SRS, št. 8/80, 27/85, 35/85, 39/85, Uradni list RS, št. 18/93 – ZOdv in 13/94 – ZPDI) oziroma drug strokovni izpit, ki je bil s predpisi določen ali priznan kot pogoj za delo v državnih organih.«;

spreminja 194. člen tako, da se glasi:

»194. člen

(1) Nazivi višjih upravnih delavcev in upravnih delavcev v organih državne uprave, upravah lokalnih skupnosti in pravosodnih organih se najkasneje do 1. 1. 2004 prevedejo v nove uradniške nazive glede na izhodiščne količnike za določitev osnovne plače, določene v zakonu oziroma podzakonskem predpisu, in sicer na naslednji način:

- nazivi s količnikom 6,36 in več v naziv sekretar;
- nazivi s količnikom od 5,31 do 6,35 v naziv podsekretar;
- nazivi s količnikom od 4,81 do 5,30 v naziv višji svetovalec I;
- nazivi s količnikom od 4,41 do 4,80 v naziv višji svetovalec II;
- nazivi s količnikom od 4,01 do 4,40 v naziv višji svetovalec III;
- nazivi s količnikom od 3,61 do 4,00 v naziv svetovalec I;
- nazivi s količnikom od 3,31 do 3,60 v naziv svetovalec II;
- nazivi s količnikom od 3,01 do 3,30 v naziv svetovalec III;
- nazivi s količnikom od 2,81 do 3,00 v naziv višji referent I;
- nazivi s količnikom od 2,66 do 2,80 v naziv višji referent II;
- nazivi s količnikom od 2,51 do 2,65 v naziv višji referent III;
- nazivi s količnikom od 2,41 do 2,50 v naziv referent I;
- nazivi s količnikom od 2,31 do 2,40 v naziv referent II;
- nazivi s količnikom od 2,11 do 2,30 v naziv referent III;
- nazivi s količnikom od 2,01 do 2,10 v naziv referent IV;
- nazivi s količnikom od 1,81 do 2,00 v začasni naziv sodelavec I;
- nazivi s količnikom 1,80 v začasni naziv sodelavec II.

(2) Za izhodiščni količnik se šteje količnik, ki je v zakonu ali podzakonskem predpisu ali v skladu z njima izdanem ustreznem aktu določen kot količnik za določitev osnovne plače (količnik delovnega mesta brez napredovanj v višje plačilne razrede).

(3) Do prevedbe uradnik ohrani naziv, pridobljen po prejšnjih predpisih.

(4) Osebe, zaposlene v organih, ki opravljajo spremljajoča dela iz tretjega odstavka 23. člena tega zakona, ki opravljajo to delo v nazivu višjega upravnega ali upravnega delavca, nimajo pravice do prevedbe naziva, razen če so bile na ta spremljajoča dela premeščena z delovnega mesta, ki se po tem zakonu šteje kot uradniško delovno mesto.

(5) Prevedba nazivov v Slovenski vojski se izvede ob smiselni uporabi prvega odstavka tega člena z vladno uredbo.«;

ter vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

»PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

80. člen

Določbe tega zakona, ki urejajo prenehanje veljavnosti pogodbe o zaposlitvi, se smiselno uporabljajo za prenehanje delovnega razmerja javnih uslužbencev, ki te pogodbe niso sklenili.

81. člen

(1) Predpis iz 28. člena tega zakona izda vlada najkasneje v enem letu od uveljavitve tega zakona.

(2) Vlada sprejme prvo strategijo usposabljanja in izpopolnjevanja po uveljavitvi proračuna za leto 2006.

82. člen

Predpis iz 53. člena mora biti izdan najkasneje v šestih mesecih od začetka veljavnosti tega zakona. Do začetka veljavnosti predpisa se uporabljajo določbe Zakona o javnih uslužbencih (Uradni list RS, št. 35/05 – uradno prečiščeno besedilo), ki urejajo pripravništvo.

83. člen

(1) Generalnemu sekretarju ministrstva in predstojniku organa v sestavi ministrstva, ki je delo na tem položaju opravljal na dan 11. 3. 2005, v primeru razrešitve po petem odstavku 83. člena Zakona o javnih uslužbencih (Uradni list RS, št. 35/05 – uradno prečiščeno besedilo), do katere bi prišlo po uveljavitvi teh sprememb in dopolnitev zakona, pripada:

- v primeru prenehanja delovnega razmerja odpravnina v višini dveh petin povprečne bruto plače, kot jo je prejemal do razrešitve, za vsak polni mesec, ki je ostal do izteka dobe imenovanja na položaj,
- v primeru premestitve polovica razlike med povprečno mesečno bruto plačo, kot jo je prejemal do razrešitve, in dejansko mesečno bruto plačo do izteka dobe, za katero je bil imenovan.

(2) Razrešitev načelnika upravne enote po petem odstavku 83. člena tega zakona je ne glede na čas nastopa funkcije funkcionarja možna v treh mesecih od uveljavitve tega zakona. Razrešenemu načelniku upravne enote pripadajo pravice iz prvega odstavka tega člena.

(3) Vršilci dolžnosti lahko opravljajo naloge na položajih iz drugega odstavka 82. člena Zakona o javnih uslužbencih največ šest mesecev od uveljavitve tega zakona. Rok se lahko podaljša le pod pogoji iz devetega odstavka 83. člena, če se kljub dvema ponovitvama javnega natečaja noben kandidat ni izkazal kot primeren.

84. člen

Postopki odločanja o ocenah in napredovanju uradnikov v višji naziv se do začetka uporabe predpisa, ki ureja napredovanje javnih uslužbencev v plačne razrede, oziroma do

pričetka uporabe predpisa iz XV. poglavja nadaljujejo po določbah Zakona o javnih uslužbencih (Uradni list RS, št. 35/05 – uradno prečiščeno besedilo).

85. člen

(1) Postopki odločanja o pravicah in obveznostih iz delovnih razmerij, o disciplinski odgovornosti ter postopki ugotavljanja nesposobnosti, pričeti pred začetkom uveljavitve tega zakona, se nadaljujejo po do sedaj veljavnih določbah.

(2) V postopkih ugotavljanja disciplinske odgovornosti se do sklenitve kolektivne pogodbe na ravni dejavnosti uporabljajo določbe Zakona o javnih uslužbencih (Uradni list RS, št. 35/05 – uradno prečiščeno besedilo) razen določb o odvzemu položaja oziroma razrešitve s položaja, razrešitve naziva in imenovanja v eno stopnjo nižji naziv in odpovedi pogodbe o zaposlitvi.

86. člen

Predstojnik lahko odpove pogodbo o zaposlitvi tistim javnim uslužbencem, ki so v skladu z veljavno zakonodajo do uveljavitve tega zakona dosegli polno starost in polno pokojninsko dobo za upokojitev.

87. člen

(1) Javni uslužbenci na delovnih mestih meroslovnih nadzornikov, ki v skladu z 18.a členom Zakona o meroslovju (Uradni list RS, št. 26/05 – uradno prečiščeno besedilo) opravljajo uradniške naloge, se ob smiselni uporabi 194. člena Zakona o javnih uslužbencih (Uradni list RS, št. 35/05 – uradno prečiščeno besedilo) z dnem uveljavitve tega zakona prevedejo v ustrezne uradniške nazive.

(2) Ne glede na tretji odstavek 197. člena Zakona o javnih uslužbencih (Uradni list RS, št. 35/05 – uradno prečiščeno besedilo) so lahko tajniki občin oziroma direktorji občinskih uprav, ki so bili v skladu s 194. členom navedenega zakona prevedeni v uradniške nazive, ponovno imenovani na ta položaj.

88. člen

Javni uslužbenci, ki so bili v skladu z drugim odstavkom 9. člena Uredbe o spremembah in dopolnitvah uredbe o skupnih osnovah in kriterijih za notranjo organizacijo in sistemizacijo delovnih mest v organih državne uprave (Uradni list RS, št. 56/98) razporejeni na delovno mesto s pogojem, da v določenem času pridobijo ustrezno stopnjo izobrazbe, oziroma so bili na podlagi Zakona o javnih uslužbencih (Uradni list RS, št. 35/05 – uradno prečiščeno besedilo) pogojno prevedeni v uradniške nazive, lahko z uveljavitvijo tega zakona nadaljujejo z delom v nazivu, ki so ga pridobili s prevedbo oziroma na delovnem mestu, za katero je predpisana ena stopnja višja izobrazba, kot jo imajo. Pogoj, določen v odločbi o imenovanju, preneha veljati.

89. člen

(1) Z dnem, ko začne veljati ta zakon, prenehajo veljati naslednje določbe:

1. 92., 96., 97., 98. in 99. člen Zakona o policiji (Uradni list RS, št. 102/04 – uradno prečiščeno besedilo in 53/05) in

2. 66., 67., 68., 69. in 70. člen Zakona o carinski službi (Uradni list RS 103/04 – uradno prečiščeno besedilo)
3. 228. člen Zakona o izvrševanju kazenskih sankcij (Uradni list RS, št. 22/00).

(2) Z dnem, ko začne veljati ta zakon, prenehata veljati:

1. Uredba o disciplinskem postopku v organih državne uprave, pravosodnih organih in upravah lokalnih skupnosti (Uradni list RS, št. 58/03) in
2. Uredba o postopku ugotavljanja nesposobnosti javnega uslužbenca v organih državne uprave, pravosodnih organih in upravah lokalnih skupnosti (Uradni list RS, št. 58/03).

90. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o sistemu plač v javnem sektorju – ZSPJS-F (Uradni list RS, št. [68/06](#)) v zvezi s prenehanjem veljavnosti prvega odstavka 96. člena zakona določa:

»6. člen

(1) Prvi odstavek 96. člena Zakona o javnih uslužbencih (Uradni list RS, št. 32/06 – uradno prečiščeno besedilo) ter četrti, peti in šesti odstavek 41.c člena Zakona o zdravniški službi (Uradni list RS, št. 36/04 – uradno prečiščeno besedilo in 47/06) prenehajo veljati z dnem uveljavitve tega zakona in se uporabljajo do prvega izplačila plač po zakonu, ko se začne uporabljati 22.a člen zakona.

[...]

[...].«;

ter vsebuje naslednjo končno določbo:

»9. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.

Odločba o razveljavitvi drugega odstavka 162. člena Zakona o javnih uslužbencih in 86. člena Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o javnih uslužbencih (Uradni list RS, št. [131/06](#)) spreminja 86. člen Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o javnih uslužbencih – ZJU-B (Uradni list RS, št. [113/05](#)) tako, da se glasi:

»86. člen
([razveljavljen](#))«.